

L'empresa més enllà de l'obra estètica

Jordi Martí Pidelaserra

Reial Acadèmia Europea de Doctors
Real Academia Europea de Doctores
Royal European Academy of Doctors

BARCELONA - 1914

Jordi Martí Pidelasera

Deixeble del Dr. Màxim Borrell, professor a l'àrea d'economia financera i comptabilitat, ha desenvolupat la seva activitat docent i investigadora a la Universitat Pompeu Fabra, Universitat Oberta de Catalunya, Universitat Rovira i Virgili i Escola Universitària del Maresme, on sota la direcció d'Eugeni Romeu va ser, juntament amb els doctors Ramon Mariño i Joan Ripoll, fundador de l'equip docent i finalment director. Actualment ha succeït al Dr. Garcia-Castellví en la coordinació de la secció de comptabilitat de la Universitat de Barcelona i forma part de l'equip del Dr. Alfredo Rocafort.

Autor de manuals sobre temàtica financera i d'articles en revistes especialitzades. Ha col·laborat durant més de vint anys amb la Dra. Gil Estallo en la generació de continguts per la creació i administració d'empreses. També és coautor amb el professor Schnitzer de la Wirtschafts Universität de Viena d'un manual sobre llenguatge econòmic espanyol.

Especialista en valoració d'empreses ha estat requerit per assessorar en processos de fusió i adquisició d'empreses.

L'empresa més enllà de l'obra estètica

Excm. Sr. Dr. Jordi Martí Pidelaserra

L'empresa més enllà de l'obra estètica

Discurs d'ingrés a la Reial Acadèmia Europea de Doctors, com
Acadèmic Numerari, a l'acte de la seva recepció
el 7 de juliol de 2016.

Excm. Sr. Dr. Jordi Martí Pidelaserra
Doctor en Ciències Econòmiques i Empresariales

I contestació de l'Acadèmic de Número

Excm. Sr. Dr. José Luis Salido Banús
Doctor en Dret

COL·LECCIÓ REIAL ACADEMIA EUROPEA DE DOCTORS

Reial Acadèmia Europea de Doctors
Real Academia Europea de Doctores
Royal European Academy of Doctors
BARCELONA - 1914

www.radd.eu

© Jordi Martí Pidelaserra
© Reial Acadèmia Europea de Doctors.

La Reial Acadèmia Europea de Doctors, bo i respectant com a criteri d'autor les opinions exposades en les seves publicacions, no se'n fa responsable ni solidària.

Queden rigorosament prohibides, sense l'autorització escrita dels titulars del «Copyright», sota les sancions establertes en les lleis, la reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol mitjà o procediment, compresos la reprografia i el tractament informàtic i la distribució d'exemplars d'ella mitjançant lloguer o préstecs públics.

Producció Gràfica: Ediciones Gráficas Rey, S.L.

Imprès en paper offset blanc Superior per a la Reial Acadèmia Europea de Doctors.

ISBN: 978-84-608-9360-8

Dipòsit Legal: B 15757-2016

Imprès a Espanya - Printed in Spain - Barcelona

Data de publicació: juliol 2016

ÍNDIX

AGRAÏMENTS	9
DISCURS D'INGRÉS	13
Orígens	13
Creure	19
Creure i Fe	20
Creació i reproducció	22
Ciències naturals i ciències socials	24
Empelt i transplantament	24
La persona jurídica	25
Persones jurídiques i el vi	26
La vida de les persones jurídiques	27
Filosofia	28
Veritat i Certesa	30
Ètica i Estètica	31
“Contra Académicos”	32
Filocalia	34
L'obra d'art	37
L'empelt i la Filocalia	39
Persones jurídiques	41
L'empresa	43
L'empresari	43
L'emprenedor	45
El Venedor	46
Empresa i Filocalia	47
L'interès	48
EPÍLEG	51
NOTES COMPLEMENTÀRIES	53
BIBLIOGRAFIA	87
DISCURS DE CONTESTACIÓ	89
Publicacions de la Reial Acadèmia de Doctors	99

AGRAÏMENTS

Benvolguts Acadèmics,

Voldria mostrar aquí la meva gratitud a tots vostès, els acadèmics que em van escollir per poder formar part de la seva gran obra. Una organització dirigida a millorar la humanitat fent servir el coneixement. Una comunitat on les idees es posen en comú, es cedeixen, es presten, amb la seguretat que el retorn que s'obtindrà serà una millora de les condicions de vida en el nostre planeta.

Voldria també agrair especialment al president de la Reial Acadèmia Europea de Doctors l'enorme generositat amb la que em va anar introduint entre tots vostès. Ell va demostrar-me que la fraternitat, és una de les bases per tal que l'Acadèmia funcioni ben engranada vers els seus objectius.

Benvolguts Doctors

Voldria a tots vostès dirigir-me des de la humilitat, mostrant-me deutor de tot el saber que han generat els aquí presents i els acadèmics que ens han precedit. El meu parlament és una formulació continua de preguntes, de dubtes, d'interrogants que no he sabut resoldre per mi mateix. Preguntes, dubtes, interrogants, que m'han fet patir durant anys i que, estic segur, per vostès seran fàcilment resolubles.

Però no vull només portar temes per fer recerca. Vull també tornar el deute per tot el coneixement rebut aportant allò que

tinc: capacitat de treball. Comptin amb la meva feina, amb la meva tenacitat, amb la meva disposició per ajudar-los a avançar.

Per vostès trobar respostes és una activitat quotidiana, però cal explicar que tot i la freqüència amb la que aconsegueixen èxits, no sempre aquesta tasca és senzilla o simple. Habitualment, tot al contrari, la obtenció d'una resposta a un interrogant, la solució a un problema, comporta moltes hores de feina i sacrificis.

Per mi, la possibilitat d'avui poder estar aquí en aquest pupitre és un gran honor i això vol dir que tinc la possibilitat de poder oferir tota la meva persona, física i psíquica, per treballar al seu costat.

Per aquesta raó voldria mostrar-me disposat a col·laborar amb diligència i amb tot l'entusiasme possible per ajudar-los en les seves recerques. Em tenen al seu costat per fer que el coneixement no sigui una qüestió de particulars, sinó que puguem divulgar-lo amb l'objectiu de que formi part del conjunt de la nostra societat.

Benvolguts assistents

Alguns em coneixeu des de fa molt, sobretot la meva mare i el meu germà. Els meus oncles i els meus cosins m'han hagut d'aguantar des de fa dècades. ja podem dir mig segle. Altres heu conviscut amb mi molts anys amb una intimitat molt joiosa, la meva estimada muller i els meus fills. Amb uns altres ens hem fet amics des de la infància o la joventut i amb una colla molt nodrida de vosaltres ens hem conegut com a conciutadans o com a veïns. I no puc oblidar als que avui heu vingut sent companys de feina.

A tots vostès i a tots vosaltres voldria dedicar-vos aquestes paraules sabent que hom no és més que els que l'acompanyen fent camí. Avui, la seva companyia, la de tots, em fa ser més persona i per tant, em tenen més a prop seu pel que els hi faci falta.

❧ L'EMPRESA MÉS ENLLÀ DE L'OBRA ESTÈTICA

Orígens

Permeti'm començar aquest discurs fent referència als meus orígens.

Quan encara era un infant vaig assistir a un fet que em va afectar moltíssim. Un dels presents en aquesta sala, el meu oncle Jaume, conjuntament amb el meu pare em van portar a la muntanya de Sant Ramón. Un turó que s'alça com la primera elevació que hom troba quan segueix riu amunt, des del delta, el curs del Llobregat. Es tracta d'una formació de la serralada litoral formada per una pedra que s'ha fet famosa molts kilòmetres al sud. Es tracta de la "llicorella"¹, la pedra que nodreix les vinyes del Priorat. Una muntanya de llicorella sense producció de vi, en els moments presents, però que permet una vista fantàstica del Baix Llobregat, el Garraf i el Barcelonès.

En un paratge de la seva falda em van mostrar com un arbre molt jove, d'uns tres anys, que per nosaltres passaria desapercebut, un arbre tan humil que no té cap presència en els nostres jardins, ni en les nostres imatges del paisatge mediterrani, anava a ser escapçat. Literalment van serrar el seu tronc a uns quaranta centímetres del nivell del terra.

Imatge d'una Llúcia, que serà el peu de l'empelt. (Font: FotovideoTorras)

Tall del peu de l'empelt. (Font: FotovideoTorras)

Realment és un fet sorprenent que gent amb una gran sensibilitat per la cura de la terra ensenyin un nen a tallar un arbre, per deixar un tronc pelat, amb totes les fibres internes a la vista. Però si l'acte pot semblar una mica cruel, el que van fer a continuació encara era més agressiu.

Sobre aquelles fibres, humides per la saba que acabava de circular-hi feia uns instants, hi van clavar unes falques per tal d'obrir el tronc per la meitat.

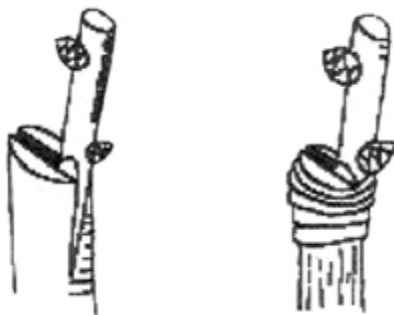
(Il·lustració empelt d'agulla. Autors Josep Sella rès i Guillem Arribas, Rev. Agro-Cultura)

Aquell arbre, anomenat “‘llúcia’”², ara només era un petit tronc esberlat. Però allí va començar el fet més enigmàtic que fins llavors havia viscut i que m'ha portat fins aquí, avui, davant de tots vostès. Van treure, de dins la bossa que portaven penjada, un parell de branquillons tallats d'un cirerer proper. Van procedir amb una navalla molt esmolada a fer uns talls al biaix en l'extrem inferior de la branqueta de cirerer.

Preparació de l'agulla per l'empelt.
(Font:FotovideoTorras)

A continuació i amb una rapidesa inaudita van encaixar els branquillons en el tall de la soca de la “llúcia” i van treure les falques. El tronc va retornar a la posició inicial tot pressionant aquelles petites branques de cirerer. En un altre part de la bossa tenien unes fibres vegetals trenades fent un petit cordill. Amb aquests cordill van lligar el tronc per tal que no poguessin caure aquells branques de cirerer intruses en un arbre estrany.

(Il.lustració empelt d'agulla. Autors Josep Sellarès i Guillem Arribas, Rev. Agro-Cultura)

Introducció dels branquillons per empeltar. (Font: FotovideoTorras)

Sense més dilacions van escalfar amb un petit fogonet una barreja de resines per aconseguir una pega negra com l'asfalt que van aplicar sobre la cruel ferida que havien generat a la "llúcia". Van segellar totes les fibres i tot l'esvoranc per tal que no hi pogués entrar ni aire, ni aigua, ni cap tipus de malura que intentés fer mal al tronc o a les branques de cirerer.

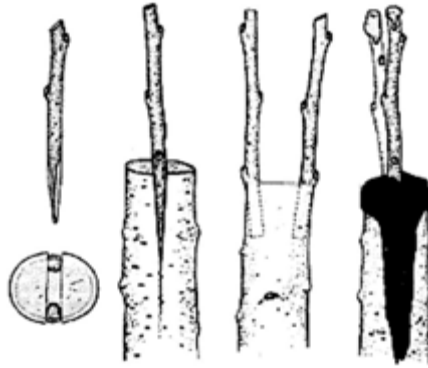

Preparació del segellat de l'empelt (Font: FotovideoTorras)

L'empelt segellat amb el fogonet i la resina. (Font FotovideoTorras)

L'espectacle final no era gens bonic. Enmig de la terra sortia un tronc recte , escapçat i amb dues petites branques, que com unes banyes estaven artificialment enganxades per una pega tota negra.

(Font: <http://blocs.xtec.cat/cientifics/>)

Acabava de viure com es feia un empelt i havia conegut una paraula nova, “eixart”, que son les branques empeltades sobre el tronc de la “llúcia”.³

Resultat final, peu de “Llúcia” empeltat de cirerer.(Font: FotovideoTorras)

Em van donar explicacions de cada un dels passos i em van explicar l'objectiu final. Aconseguir un cirerer que produís les millors cireres que mai ningú hagi menjat. En aquells moments no recordo si ja sabia qui eren els Reis d'Orient, però els puc assegurar que després d'haver traumatitzat salvatgement un arbre, clavar-li dos branques tallades d'un altre arbre i col·locar-hi un ungüent calent, no hi ha nen, per innocent que sigui, que pugui empassar-se l'acudit que d'allí en sortiria un arbre com els que ens envoltaven.

Es evident que jo venerava i respectava el meu pare i el seu germà, però no em podien explicar que la conseqüència de tota aquella brutalitat serien un fruits dolços, amb un suc vermell que fa que el nostre sentit del gust ens generi sensacions molt, molt plaents.

Creure

El meu pare va insistir que havia de creure'l, que em deia la veritat. En aquell moment vaig entendre que creure té dues accepcions. Una obeir, l'altre dipositar tota la confiança en les idees que algú et transmet.

L'accepció de creure tot obeint, no tenia cap sentit en aquell entorn. El meu pare no em demanava obediència. Ell no tenia més explicacions que l'empirisme, basat en l'experiència de generacions anteriors. Els nostres avantpassats havien repetit aquell fet moltes vegades cada any i cada primavera veien com florien els cirerers⁴, però no podien explicar el perquè amb la precisió que tots els que estem aquí reclamariem.

A partir d'aquell moment vaig anar sent conscient que em caldria aprendre moltes coses per poder explicar aquells fets, per superar la manca de coneixement dels meus progenitors.

Creure i Fe

I de sobte va aparèixer la idea de fe, que a l'assignatura de religió uns bons pares escolapis em van ensenyar. Allò de creure per obediència, no era el que tocava en aquell entorn, creure per confiança era el que es podia entendre com adient.

Realment la fe dels cristians, té molt a veure amb creure no per obediència, sinó per confiança. Avui a l'Acadèmia de Doctors ens acompanyen eminències mundials que sobre aquest tema de ben segur ens podrien il·luminar. Posar, amb el seu coneixement, llum a aquelles foscos que amb els anys s'han quedat arraconades en el nostre interior.

Vet aquí que l'empirisme basat en l'experiència dels avantpassats entroncava amb el concepte de fe religiosa. Qui té fe, confia, qui té l'experiència de generacions i generacions també confia que el futur seguirà el que el passat ja ha dictat nombroses vegades.

Però l'experiència del passat s'ha d'anar mantenint al dia. Si el que han experimentat els nostres avantpassats no ho anem revisant periòdicament acaba deixant d'explicar-nos la realitat. És més, l'acceptació de veritats antigues sense cap mena d'actualització acaba limitant-nos la comprensió del que ens envolta. L'experiència que no es va revisant acaba transformant-se en tradició.

És com si tenim una gran biblioteca i no la consultem. Si no fem us del nostre coneixement poden aparèixer unes teranyines que acaben fent desaconsellable aquell saber. Les teranyines sobre els llibres és el que converteix l'experiència en tradició. Si deixem que les teranyines s'acumulin sobre el que l'experiència ens ha demostrat llavors ja no hi ha coneixement nou, sinó mera reiteració.

Si els llibres tenen teranyines és que no son consultats i quan hom escriu és per tal que el seu coneixement es faci servir. La generositat d'aquell que escriu, és la generositat d'aquell qui comparteix el que sap. El llibre es consulta fins i tot per criticar-lo, per rebutjar el contingut del que s'ha expressat. Però si el llibre no es consulta vol dir que el seu coneixement ja no és la llavor, l'empelt que ha de donar nous fruits.

Realment el meu pare i el meu oncle no feien aquell empelt per tradició. És cert que hi havia una reiteració del que havien fet els seus pares, però ells necessitaven un nou cirerer, volien disposar d'un nou esser viu, que no seria igual que els anteriors.

Cirerer empeltat en plena floració al mes de març. (Font: FotovideoTorras)

Noves varietats de cirerers han anat apareixent gràcies a incorporar uns “eixarts nous” als “peus”, als troncs de les “llúcies” o d'altres arbres com les “marianes”⁵. El sistema d'empelt pot ser molt semblant, fins i tot idèntic al de centenars o milers d'anys enrere, però els “peus” i els “eixarts” han anat variant, fruit també d'un empirisme molt bàsic.

En definitiva, per creure en el que deien i en el que havien fet el meu pare i el meu oncle, la fe dels cristians tampoc servia⁶. I van anar passant els anys i cap dels meus mestres, i n'he tingut molts i molt bons, podien explicar aquell tipus de generació d'un nou arbre fruïter.

Fructificació del cirerer empeltat al mes de maig. (Font: FotovideoTorras)

Creació i reproducció

Se m'havien explicat moltes formes de reproducció dels essers vius. També havia estat format en el concepte de la creació. No tenia cap dubte que el meu pare i el meu oncle no estaven creant un nou cirerer. Però la forma que tenien de substituir un arbre mort per un de nou no era gens comparable amb la reproducció per llavors o amb la reproducció dels mamífers més propers que havia estudiat.

Els criadors de gossos, o els de cavalls fan un procés de selecció dels exemplars que volen reproduir, com ho fan els criadors de coloms o de cadeneres. Però empeltar té una característica diferent. No es juga amb els instints d'uns animals. Es tracta d'interferir en el desenvolupament del món vegetal i no som capaços, encara, d'aplicar el concepte "instint" als arbres i les plantes. Provocar amb talls, lligams i adhesius la reproducció d'una espècie vegetal fa força difícil la comparació amb els criadors d'espècies animals.

El meu pare i el meu oncle aconseguien la reproducció d'un cirerer però, no era un procés gens instintiu. Aquella reproducció estava totalment provocada per uns éssers humans. Sense la intervenció dels humans no seria possible tenir aquells cirerers. Avui podem parlar amb naturalitat de la reproducció assistida, però empeltar, tal com ho he descrit, no és una reproducció assistida és més aviat una reproducció forçada.

En l'acte d'empeltar hi ha una clara voluntat de replicar la capacitat productiva dels arbres pre-existents⁷. Però, es tracta d'una combinació de l'activitat humana amb l'elecció d'unes plantes i una metodologia molt poc pacífica. No és un procés reproductiu a partir de la sembra, o de la pol·linització, o de la inseminació⁸. Es tracta de seleccionar i reunir uns éssers vius tot sacrificant-ne uns per aconseguir que en creixi un de nou.

Una de les preguntes que avui, en aquest acte d'ingrés a l'Acadèmia vull compartir amb tots vostès és la que des de fa molts anys em faig: ***perquè uns éssers vius es poden empeltar i d'altres no?***

Ciències naturals i ciències socials

No trobar fàcilment una resposta a aquest interrogant em va distanciar de les ciències naturals i em va acostar a les ciències socials, que és on he desenvolupat la meva carrera acadèmica. No em vaig distanciar per pensar que l'objectiu de trobar l'explicació fos massa llunyà o inassequible, no. Em vaig distanciar perquè vaig veure que la tècnica de l'empelt si que funcionava en els grups socials.

Com infant ja podies experimentar amb els teus companys de jocs. Podies reunir una sèrie d'amics i tot el que et proposaves funcionava, però reunies una altra sèrie de companys i tot era un desori.

Ajuntar convenientment una sèrie d'individus humans podia generar una comunitat que fos molt productiva, que aconseguís objectius que individualment eren inassolibles. Tal com succeïx a l'empeltar, la reunió d'essers vius diferents pot aconseguir-ne un de nou, més productiu.

Empelt i transplantament

En aquells moment d'infantesa també vaig ser molt conscient del que es va conèixer com el primer transplantament de cor que la premsa va documentar profusament. El Dr. Barnard⁹, a l'any 1967 aconseguia perllongar la vida d'un pacient amb una greu cardiopatia durant uns quant mesos gràcies al cor d'un altre ésser humà. Uns anys més tard, jo mateix vaig haver de ser intervingut quirúrgicament i em van fer un auto-empelt. Fa uns mesos pronunciava aquest discurs d'ingrés el Dr. García-Valdecasas i ens explicava els transplantaments de fetge.

També es va referir als transplantaments (en aquest cas de menisc) el Dr. Cugat en la seva cerimònia d'ingrés des d'aquest mateix escenari. Però, tots aquests avenços que tant han fet per allargar la nostra vida i poder gaudir del món que ens envolta, no tenen la característica bàsica d'un empelt com el que vaig viure a la muntanya de Sant Ramon, tots aquests empelts no generen un nou ésser viu.

En les ciències de la salut, encara no hem aconseguit que parts de diferents éssers humans o animals formin un nou ésser. La reproducció humana i la de molts mamífers l'hem pogut estudiar amb molt detall i hem aconseguit reproduccions "in vitro". Però un empelt no encaixa amb aquest tipus de reproducció.

En canvi, en les Ciències Socials es pot generar un nou ésser social a base de connectar diferents individualitats. La majoria dels mamífers tenim comportaments gregaris, formem societats i això sí que s'assembla molt al procés d'empelt. Les societats humanes són fruit de la combinació de diferents singularitats que generen un nou ésser. Fins i tot, els especialistes en Dret, i aquí a l'Acadèmia ens acompanyen els de més reconegut prestigi, li han donat la denominació de persona, qualificant-la de persona jurídica.

La persona jurídica

Grups d'individus singulars, anomenats socis, es poden reunir i crear un individu col·lectiu, anomenat "societat" i entre tots li donem la categoria de persona. Es tracta d'una persona no física, però sí jurídica i li donem la mateixa capacitat de comprar, vendre, contractar i acomiadar, entre d'altres funcions, que també pot fer un home o una dona per si mateix.

Tota associació viu d'aquest "Antropocentrisme" amb el que les ciències han actuat fins fa molt pocs anys. Donar-li característica de persona a un grup d'essers humans és un acte força agosarat per no dir temerari. Li donem la característica de persona a un ésser social que pot viure sempre que els socis, que no poden continuar participant, vagin sent substituïts.

Aquest és un punt realment curiós i que mereix una reflexió pausada. Resulta que els propis humans li diem persona a una societat que pot viure anys i anys molt més enllà de les limitacions biològiques dels éssers que l'han fundat. Ara bé aquestes persones jurídiques, aquestes societats no es poden reproduir per elles mateixes. Com els empelts, les persones jurídiques necessiten l'actuació humana per poder constituir un nou ésser.

Ens trobem, doncs, que la reproducció de les persones jurídiques també és una reproducció forçada, una reproducció per voluntat dels éssers humans que les constitueixen. Però com alguns empelts la vida de l'ésser empeltat es pot allargar i allargar amb nous empelts.

Persones jurídiques i el vi

En el nostre entorn mediterrani on el vi ha jugat i juga un paper tan important en les nostres relacions socials, els pagesos, des de fa molts segles, aconsegueixen que un mateix cep vagi generant nous ceps gràcies a la tècnica dels empelts (i del capficament). Només la fil·loxera¹⁰ va aconseguir que els pagesos de la vinya no poguessin continuar amb les seves explotacions¹¹. Només una epidèmia d'aquelles proporcions va obligar a plantar noves soques.

Avui les vinyes del nostre país tenen raïms de tipus Merlot, Cabernet, Sirah, entre molts d'altres. Tots aquests fruits, excepte en algun cas molt especial, neixen d'empelts sobre les soques de cep americà que es va introduir per salvar la fil·loxera. Per tant, portem més de 150 anys empeltant unes soques, uns peus, que no han mort.

Des d'aquesta perspectiva els empelts i les societats poden allargar la seva vida sempre que hi hagi per entremig l'activitat humana. L'empelt precisa que els humans vagin substituint-ne un per un altre, la societat precisa que un nou soci substitueixi al soci que ha marxat (per causes naturals o per necessitat o per voluntat). D'aquesta manera uns individus del Regne Vegetal es van perpetuant i unes societats constituïdes per humans també.

La vida de les persones jurídiques

Vet-a-qui que els homes, ens hem dotat de la capacitat de “crear” persones jurídiques i no hem desenvolupat cap gran debat ètic. Tenim la creença que una nova societat és quelcom positiu per la nostra espècie. Regulem tot d'aspectes jurídics per garantir que cada nova societat tingui una vida més llarga. Ens hem dotat amb Universitats, facultats, departaments i professors especialistes en la gestió d'entitats socials. Tots aquests organismes i persones treballen per tal que les societats, persones jurídiques, tinguin la vida més llarga possible.

Empeltem un individu amb un altre i un altre i mirem d'organitzar les seves relacions per tal d'assegurar que generaran fruits bons per la nostra existència. Aquí hi ha la gènesi de les ciències socials.

Aquí sorgeix una segona qüestió que també voldria compartir:
Com organitzem les relacions entre individus per tal de generar un altre ésser amb unes altres capacitats?

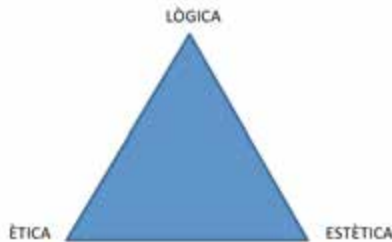
En unes altres paraules, Sabem escollir els individus que han de formar una societat per tal que aquesta fructifiqui? Els pàgins amb un empirisme molt ben estructurat han anat trobant quines espècies es poden empeltar. Podem estructurar uns tipus de relacions que garanteixin uns nivells d'èxit acceptable en la creació d'una nova societat?

La nostra Reial Acadèmia Europea de Doctors és una societat on s'han empeltat molts individus des de fa molt temps, més de cent anys. Una societat que pot respondre algunes d'aquestes preguntes tan sols explicant la seva història. I avui, gràcies a la publicació del llibre commemoratiu del centenari podem trobar en les seves pàgines informacions que ens poden ajudar a cercar respostes a aquest dubte.

Filosofia

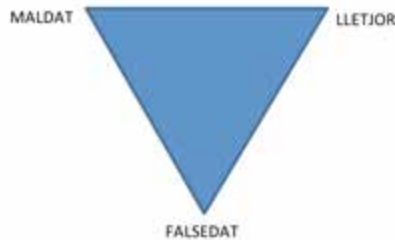
Disculpin que torni ara a la meua experiència vital. Als setze anys vaig rebre la primera classe formal de Filosofia. Me la va donar el professor Manuel Aiguadé que ens va deixar fa un parell d'anys. Em va explicar què era això de "Filos", estimar, i de "Sophos", saviesa. Entre els Doctors que avui ens acompanyen hi ha grans experts en Filosofia, però tots els que avui estem aquí estimem el coneixement, tots practiquem - un servidor de manera molt maldestre- l'amor pel coneixement. El que ens reuneix en aquesta societat és la nostra voluntat de saber què hi ha després de....

Tots hem estudiat una Filosofia que engloba tres grans subdisciplines en un triangle molt potent:

La Lògica ens ha de permetre discernir entre la veritat i la falsedat, l'Ètica ens ha de permetre discernir entre la bondat i la maldat, i l'Estètica ens ha de permetre discernir entre la bellesa i la lletjor.

Si reunim les tres parts positives d'aquestes disciplines podem construir un altre triangle:

I les parts negatives ens permeten veure un altre triangle:

Aquesta visió de la Filosofia ha estat molt interessant, ens ha acompanyat durant tota la revolució científica. Permet resoldre molts problemes. Però voldria plantejar si els meus dubtes sobre l'empelt poden ser resolts amb aquestes relacions.

En l'acte d'empeltar ens trobem amb una activitat que no és bonica. Tallar un arbre no ho entenem com una activitat bella. Però si podem dir que gràcies a aquesta activitat lletja obtenim una bondat (pels essers humans) que són els fruits¹² que ens proporciona l'arbre empeltat. Veiem doncs que en l'empelt s'obren discussions sobre activitats que són bones però lletges.

Veritat i Certesa

Que l'empelt funcioni ens pot dur a discussions sobre graus de veritat o de falsedat. La certesa que sempre funcionarà l'empelt no es dona, hi ha un grau de probabilitat que ens fa pensar més en certesa o incertesa que en veritat o falsedat.

Durant segles, utilitzant aquestes combinacions filosòfiques no hem trobat resolucions que ens ajudin a determinar què es pot empeltar i què no. Deixant de banda les ciències naturals on els Doctors d'aquesta institució poden presentar respostes molt encertades, en el món de les ciències socials no podem dir amb claredat què és pot ajuntar i què no és pot ajuntar per donar lloc a una nova societat. Ens falta anar més lluny per poder saber quines són les combinacions correctes d'essers socials que poden donar-nos els resultats esperats.

En aquest punt voldria proposar que entre totes les branques del coneixement que l'Acadèmia reuneix formuléssim o repenséssim una pregunta cabdal: ***perquè les ciències naturals han avançat convivint en aquest esquema filosòfic i perquè les ciències socials han anat molt més lentes?***

Ètica i Estètica

Les ciències socials s'han trobat molts problemes que no s'han resolt correctament pels problemes ètics que plantejaven. Les ciències naturals també han hagut de fer front a grans debats ètics i els han superat amb èxits notables. Però, no podem parlar de grans debats estètics en l'evolució de les ciències. Aquesta asimetria entre debats ètics i debats estètics penso que ens pot obrir algunes llums sobre el què els aquí reunits fem i podem fer.

All llarg dels segles les normes ètiques han anat evolucionant. El gran pas ha estat reconèixer les diverses ètiques¹³ que ens han pre-viscut i les que actualment vivim. En aquesta evolució la Lògica ens ha ajudat moltíssim. Però segurament ha permès avançar molt més en solucionar debats Ètics que en resoldre els problemes Estètics. Pensem que les combinacions de coses bones ens donen coses bones, que les combinacions de coses dolentes ens donen coses dolentes.

La Lògica¹⁴ aplicada a l'Ètica ens confirma les decisions que cal prendre i per tant ens ajuda a valorar correctament. Avui, els grans debats ètics els mantenim utilitzant les potencialitats del raonament lògic.

Quan apliquem aquesta manera de fer a les qüestions estètiques no ens trobem amb els mateixos resultats. La combinació d'una cosa bonica amb una cosa bonica no assegura que el resultat sigui bonic. Per exemple: una pintura romànica situada en mig d'un retaule barroc, no és una garantia d'un resultat bonic. Tampoc podem assegurar que les coses lletges combinades amb altres coses lletges sempre donin resultats lletjos. Per exemple: Una nota musical molt aguda no es agradable a la nostra oïda, però la combinació de vaires notes agudes, si pot resultar en una cançó molt maca. El

Doctor Clarós, amb el seu coneixement de l'oïda, segur que ens pot indicar camins que ens apropin a trobar solucions en aquest sentit.

Què passa, doncs, amb l'Estètica, que no passa amb l'Ètica. A tots els acadèmics els hi voldria suggerir una possible línia de recerca en la que sempre em trobaran a la seva disposició: ***Disposa l'Estètica d'una lògica suficient per resoldre els problemes de la bellesa?***

“Contra Académicos”

Sense ànim de poder respondre, si m'agradaria iniciar el camí cap a la comprensió del paper de la Lògica i l'Estètica. Per poder avançar ens cal primer remuntar-nos als inicis de la nostra concepció filosòfica. Sabem que Plató tracta els problemes estètics, no tenim la mateixa informació d'Aristòtil¹⁵ i resulta que Sant Agustí¹⁶ té un tractat que es titula “Contra Academicos”¹⁷.

Realment, no sembla que avui i aquí sigui el lloc adequat per citar aquesta obra del fill de Santa Mònica. Però, no s'ofenguin, ni s'espantin, Agustí, bisbe d'Hipona, cap finals del S.IV en aquest document no ataca als Acadèmics, només és un tractat d'unes reflexions contra els escèptics.

Ara bé en un dels discursos explica un petit conte que prové d'un escrit de Sèneca¹⁸ que ens pot ajudar a resoldre alguns problemes estètics. És l'apòleg de la Filocalia i la Filosofia¹⁹.

Filosofia, amor per la saviesa. (Filo-sofia)

Filocalia, amor per la bellesa. (Filo-calia)

Filosofia i Filocalia eren dos ocells. Filocalia va quedar presonera pel vesc i no va poder volar lliurement. Mentrestant, la Filosofia va conservar la seva llibertat.

Aquí en aquesta societat, la Reial Acadèmia Europea de Doctors, avui reunida, també hi ha un gran amor per la saviesa, un gran amor per la Filosofia, però també hi ha un gran amor per la bellesa. Tots els que avui formem aquesta comunitat d'amants del coneixement, també mostrem "Filos", estimació per allò que és bonic "Calia". Però mentre tots hem estat formats en la Filosofia, no hem tingut la mateixa sort amb la Filocalia.

Sant Agustí, més tard escrigué les Retractacions. Quan ja havia deixat la joventut, repassa els errors que ha de corregir, i considera que no cal pensar en la Filocalia. És millor no dispersar-se i concentrar-se en la Filosofia. Més o menys el que ens han transmès a nosaltres la majoria de pensadors europeus.

L'estudi de l'amor per la bellesa ha quedat reduït a una sub-disciplina de la Filosofia que un estudiós alemany de començaments del 1700 va titular Estètica²⁰. Durant segles la Filosofia ha treballat per generar una Lògica que organitzés els nostres pensaments per tal de saber si estàvem en el camí de la certesa o de la falsedat. Els treballs en Lògica han estat tan profitosos per la humanitat que la major part dels filòsofs es van concentrar en aquesta línia d'investigació. L'amor pel coneixement passava per estudiar la Lògica o la seva aplicació més directa en el camp de l'Ètica. L'amor per la bellesa no va tenir la sort de ser estudiat amb el mateix ressò. Europa Occidental es construeix donant primacia a la Lògica i l'Ètica que a l'Estètica.

Quan al segle XVIII es comprova que la raó estructurada no pot explicar els gustos dels humans, l'Estètica sorgeix com a tema de reflexió científica.

Filocalia

Realment no hi ha cap gran novetat des d'un punt de vista històric en aquesta contraposició d'estimar la saviesa i estimar la bellesa. La contraposició entre la raó i les emocions ha estat continuada en la història del pensament i en el món occidental s'ha supeditat, de forma continuada, l'estudi de les emocions a un estudi previ de la raó.

Podríem pensar que, durant segles, les relacions de la filosofia amb la religió cristiana han estat tan estretes que els mateixos postulats morals, ètics i religiosos relegaven a un segon terme l'estudi de les emocions. No obstant, resulta curiós com els cristians d'Orient van mantenir la contraposició entre el cap i el cor, sense deixar el cor en un segon nivell per sota del raonament lògic.

La Filocalia²¹, serà un llibre que esdevindrà una obra cabdal per les pràctiques religioses ortodoxes des de fa més de 300 anys. Mentrestant, a Occident, la teologia es concentrava en utilitzar els raonaments lògics tant com fos possible.

Simultàniament al desenvolupament de l'Estètica en terres germàniques es publicava, cap a començaments del segle XVIII, en llengües eslaves el llibre Filocalia que s'anirà traduint al rus i anirà tenint un gran èxit. Era un text que buscava solucions vers la reconciliació del cor i el cap.

No puc ni tenir la pretensió de descriure les oracions que es deriven d'aquesta Filocalia, però si m'agradaria fer constar com hem acceptat que la Filosofia, per tots estudiada, ens porta a considerar que la recerca de la veritat també ens porta a la recerca de la bellesa, en un camí que no té el sentit invers.

Es a dir, no hem gaudit de massa intents que ens volguessin guiar cap a la veritat, mitjançant l'estudi de la bellesa.

Els seguidors de Plató ja van defensar el manteniment de les dualitats per saber cada cop més de la nostra natura i del nostre jo. Amb Aristòtil i sobretot després amb Sant Tomàs d'Aquino les visions més unitaristes de la realitat resulten molt més acceptades. Potser seria bo recordar, com ja hem dit, que Sant Agustí en les seves Retractacions, renuncia a la divisió entre Filocalia i Filosofia, i sembla com si Occident això ho acceptés sense discussió.

Des de Plató, passant per Sant Basili Magne (335-379)²², fins arribar a les retractacions de Sant Agustí sembla com si la renúncia a estudiar la Filocalia s'acceptés sense aixecar la veu. A Europa occidental, ens trobem que la Filocalia no es recupera. Hem d'esperar fins a finals al segle XVIII, quan els estudiosos de la lògica ja han fet progressos molt notables i sorgeix l'estudi de l'Estètica. Aquí comença una nova època per aprofundir en les causes de la bellesa.

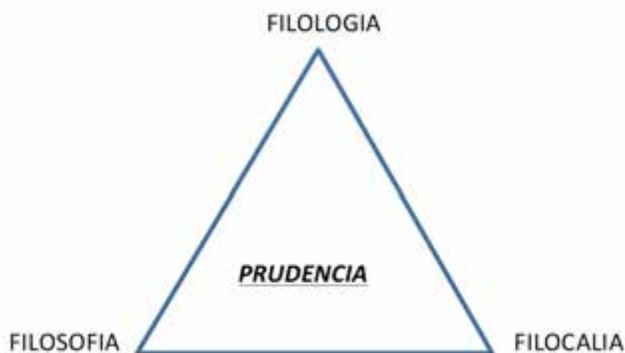
Semblaria, per tant, que a l'Europa Occidental, des del S.IV fins el XVIII, l'amor per la bellesa no hagi tingut la importància que abans se li havia dedicat. Però, per alguna raó difícil d'explicar la Filocalia de Sant Agustí fa una aparició molt escadussera a Chartres al segle XII per obra de Joan de Salisbury (1115-1180)²³

Joan de Salisbury ens parla de les tres filles de la Prudència: Filosofia, Filocalia i Filologia. Des del punt de vista de Sant Agustí parla de la Filocalia i la Filosofia, però introdueix una tercera germana, la Filologia des del punt de vista de Marcià.

L'amor per la saviesa, l'amor per la bellesa, ara es combina amb l'amor pel "logos", per la paraula. Però aquest "logos", cal entendre'l segons com el pensava Marcià, un desenvolupador de la gramàtica llatina. Marcià Mineu Felix Capel.la escrigué 9 volums sobre les set arts lliberals (De Nuptis Mercuri et Philologiae). Aquestes arts lliberals eren les feines a les que es dedicaven els homes lliures i cap al 1200 ja es volia canviar aquest ordre establert.

Quan Joan Salisbury escriu sobre la Filologia des de l'òptica de Marcià està introduint un dels elements essencials de l'escola de Chartres, la relació entre el trívium i el quadríviu. La relació entre les matèries més abstractes i les matèries més pràctiques.

Hem de tenir present que la visió de Deu com un gran arquitecte es dota de rellevància entre els pensadors de Chartres i és allà on apareix un nou triangle per definir una virtut que poc a poc ha anat desapareixent del nostre entorn, la Prudència²⁴:

Joan Salisbury està explicant que l'home de la seva època no es pot reduir a pensar sobre abstraccions també ha de considerar les sensacions per aprendre. No es pot accedir al coneixement només pel raonament, cal fer servir els sentits per consolidar els

ensenyaments. S'està demanant una relació entre cap i cor molt diferent de la que es va acabar imposant.

L'escola de Chartres que va articular John Salisbury va ser arraconada per Sant Bernat de Claravall²⁵ que va expandir l'ordre del Císter on es concentrà tot el coneixement de les grans construccions gòtiques. A partir d'aquí és molt difícil tornar a trobar referències a l'amor per la bellesa, sota el concepte Filocalia, havent d'esperar al ja esmentat esclat de l'estètica al S.XVIII

L'obra d'art

Segurament concentrar-nos en la Filosofia, deixant de banda la Filocalia, ens ha guiat en l'obtenció d'uns resultats fantàstics. Hem desenvolupat una ciència que en molt poc temps ens ha donat uns progressos en qualitat de vida i en comprensió de la nostra posició en l'Univers mai esperats. Però l'Estètica que hem estudiat no explica el camí cap a la bellesa. Els especialistes en Estètica ens han parlat del subjectivisme, de que no hi ha res escrit sobre gustos. Ens han parlat també del desinterès, de la contemplació de la bellesa sense esperar res a canvi. En definitiva ens han parlat de la obra d'art, contraposant-la a la obra útil.

Fa pocs anys Nuccio Ordine²⁶ va escriure un petit llibre elogiant allò que moltes vegades es considera inútil: “ La utilidad de lo inútil” . Resulta curiós veure com tot el que hem anat titllant d'inútil en els darrers anys feia referència a la bellesa. Aquest autor italià recull uns sentiments que ja havien anat apareixent a finals del segle passat.

A començaments dels anys 90 del segle XX un filòsof francès anomenat Luc Ferry²⁷ parlava de l'Homo Aestheticus i cap

al 1992 una pensadora dels Estats Units d'Amèrica Ellen Dissanayake també publica una investigació anomenada amb el mateix títol *Homo Aestheticus*²⁸.

Luc Ferry explica com l'activitat estètica dels homes ha configurat societats cada cop més democràtiques. És interessant veure com Ferry es refereix a Baltasar Gracián com el primer pensador que teoritza sobre el gust i com a partir del tractament d'aquest tema apareixen els pensadors alemanys dedicats a l'estètica²⁹.

En la mesura que s'accepta que els gustos no poden ser regulats, Ferry, defensa que les societats van acceptant la sobirania dels ciutadans. Els *homo aestheticus*, son essers que han guanyat un esglaó de llibertat.

Segurament que la pròpia Revolució Francesa ha de ser revisada des d'aquest punt de vista. Si a partir de la presa de la Bastille considerem que la llibertat, la fraternitat i la igualtat ens han fet progressar vers un món més just, també hem de pensar que hi ha un abans i un després en l'art a partir d'aquell moment. En aquest sentit cal aportar el magnífic treball de l'expert en art català Francesc Vicens³⁰ que ja en èpoques molt difícils per la llibertat de pensament va introduir en l'anàlisi històrica de finals del S.XVIII la importància de considerar les evolucions artístiques conjuntament als grans canvis socials.

Si la Revolució Francesa és un canvi social impactant, també ho és passar del Rococó admirat per les classes nobles al Neoclassicisme que la burgesia va adoptar com el bon gust de l'època. Així l'estètica no és un element tan subsidiari dels avenços filosòfics com s'ha volgut mostrar sinó que pot generar canvis qualitatiu altament significatius.

L'Homos Aestheticus que defensa la pensadora Dissanayake intenta definir el paper de les emocions i del coneixement més sensitiu en l'evolució humana. Per ella, les definicions d'art que hem generat des de les concepcions estètiques europees han descuidat que, des d'estadis molt primitius de l'evolució, els essers humans han anat fent coses especials que no només comporten la recol·lecció d'aliments sinó que cohesionen grups i fan que els sentiments i les emocions formin una part bàsica de l'èxit adaptatiu de la nostra espècie. La relació entre gustos i biologia no es pot deixar de banda.

Com ja hem anat veient, i tal com refermen Ferry i Dissanayake, l'Estètica no ens ha explicat prou bé com es construeix la bellesa. Potser s'ha concentrat massa en definir que era una obra d'art o si era prou bella o no.

Segurament necessitem obrir el concepte tradicional d'Estètica³¹ i cal reivindicar el concepte de Filocalia que engloba molt més que el que s'ha estudiat fins ara.

L'empelt i la Filocalia

Paral·lelament a com s'ha desenvolupat la Filosofia no s'ha desenvolupat la Filocalia. Amb l'exemple de l'empelt es poden visualitzar algunes limitacions en la lògica deductiva i en les conclusions ètiques que se'n deriven.

No tota la nostra realitat pot explicar-se per lògica i ètica. Els nostres comportaments no son, només, fruit de raonaments lògics a partir de normes ètiques. El nostre comportament moltes vegades sorprèn per la falta de raonabilitat. Les raons estètiques no sempre son considerades raonables. La lògica que és qui

marca la raonabilitat de les nostres decisions i l'estètica que ens ha de guiar sobre la bellesa no son fàcils de combinar.

La Filocalia ens hauria d'explicar quins son els "empelts", les associacions, que poden generar noves i belles realitats³². Igualment amb l'activitat humana. Hem de poder reconèixer com es crea una obra que un col·lectiu considera art, i considera bella. Realment el mon de la bellesa és construeix utilitzant una lògica inductiva, unint elements, combinant elements, superposant elements que poden no tenir connexions entre ells i que acaben donant-nos una peça de música, una pintura, un poema, tot apreciat per col·lectius que ho consideren de bon gust. Una nota musical, no és més que un so aïllat, que no podem considerar que tingui cap qualitat estètica. Però la combinació de molts sons ens dona unes composicions que generen emocions impossibles d'explicar per la raó, per la Filosofia tradicional. Aquest ha de ser l'objectiu de la Filocalia, explicar-nos com es produeixen aquests processos de combinacions que ens porten a realitats totalment noves. Aquestes sorpreses que els artistes ens donen i que tant ens ajuden a viure amb plenitud. Empeltar, està molt més a prop d'una construcció artística que d'una construcció deduïda de proposicions generals. S'ha utilitzat aquesta tècnica d'empeltar des de fa mil·lennis, com s'ha utilitzat la música des de temps immemorials i amb uns i altres hem aconseguit millorar la nostra qualitat de vida. Però encara no sabem exactament què és el que fa que tinguem èxit, que aconseguim que el resultat ens sigui tan profitós.

En el mon de les ciències naturals també s'ha viscut aquesta necessitat. En trobem un exemple molt clar en la Química. Fins a finals del segle XIX es creia que els compostos orgànics i inorgànics no es podien combinar uns amb els altres, i que els compostos orgànics podien ser creats solament pels organismes vius. Un químic alemany, molt preocupat per la pràctica

d'aquesta disciplina, Adolf Kolbe (1818-1884)³³, va començar a provar que els compostos orgànics es podien derivar dels inorgànics, i a base d'operar amb processos de substitució va arribar a aconseguir que el disulfur de carboni es convertís en àcid acètic. A partir d'aquí es va configurar el que avui es coneix com síntesi química.

La lògica imperant no permetia veure que es podien crear nous compostos o be obtenir els que ja estan a la natura d'una manera molt més eficient. Aquests dos objectius de la síntesi química és el que hem de demanar a la relació entre Filosofia i Filocalia. Hem de superar la lògica deductivista, treballar molt més en la inductivista per establir les pautes, tal com han fet els químics, per obtenir noves realitats o millorar les existents. Hem de superar les limitacions de l'Estètica per tal que ens ajudi a trobar les combinacions d'elements que ens permeten obtenir noves bel·leses o millorar les existents.

Quan realitzem un empelt, estem actuant d'una manera molt propera a la síntesi química i com es pot anar veient de forma, també, molt propera a l'obra artística. Aprofito aquesta oportunitat d'expressar-me davant tots vostès per proposar una altra qüestió a l'Acadèmia: **Aquests punts de contacte entre les diferents lògiques poden estudiar-se de forma molt més rigorosa?**

Persones jurídiques

L'obra artística té molt de síntesi química, la creació d'una societat anònima o d'una societat limitada, o d'una cooperativa, o d'una associació de veïns, també.

En les ciències socials, combinem elements a vegades inconnexos i aconseguim Persones Jurídiques que ens perviuen en la

nostra existència biològica com essers humans. Aconseguint el que ens dona un empelt, un nou esser.

D'entre aquestes persones jurídiques n'hi ha unes de molt especials que són les empreses. Aquestes em van captivar i a elles he dedicat els meus anys com acadèmic. Les he estudiat com un lògic deductivista i també ho he intentat fer com un lògic inductivista. Són elles les que m'han fet pensar contínuament en l'obra d'art. Són elles les que m'han fet veure que l'Estètica que fins ara hem estructurat no és capaç d'explicar convenientment com es genera un nou esser.

Fa uns mesos el Dr. Antonio Pulido feia un magnífic discurs d'ingrés sobre "el emprendedor y el emprendimiento". Allà ja es constatava aquesta visió artística en la constitució d'una empresa.

Allà es constatava que ni les Universitats, ni les més brillants escoles de negocis són capaces de formar empresaris. Són grans formadores de gestors i de directors d'empreses, però no han trobat encara la manera de forjar empresaris.

Sempre es pensa que l'empresari neix, com es pensa el mateix dels artistes. Tenim escoles de Belles Arts com tenim escoles de negocis, però no estem segurs que la formació que oferim generi artistes ni empresaris.

Els avenços en la utilització del mètode científic no ens han acostat massa a la formació d'artistes i tampoc d'empresaris. La lògica ens ha permès estudiar amb rigor les obres d'art i també les empreses però no ens ha ajudat a entendre la seva creació. L'Estètica³⁴ ens ha ajudat a entendre les percepcions de l'artista i del públic que gaudirà de l'obra finalitzada, però no ens explica si un producte de consum serà apreciat pels seus usuaris com no pot preveure si l'obra serà ben acceptada.

L'empresa

En l'ingrés a la Real Academia de Bellas Artes de San Fernando, l'any 1991, el Dr. José Angel Sanchez Asiaín³⁵ ja va fer un discurs sota el títol: “La empresa como realidad estètica” on a partir de les converses mantingudes amb el pensador francès Luc Ferry abans citat mira la construcció de l'empresa com la construcció d'una obra d'art.

Més endavant l'any 1997 la professora Ana Fernandez³⁶ publica a Cuadernos de Empresa y Humanismo una monografia titulada també “La empresa como realidad estètica”³⁷ on recull la visió de Sanchez-Asiaín però incorpora la visió de l'espectador sobre l'obra d'art com analogia de la visió que té la societat sobre l'empresa.

Aquestes paraules que avui estic pronunciant i que ja son moltes per un discurs d'ingrés intenten presentar preguntes que els Acadèmics segur que han plantejat i respost. Preguntes que potser amb la recuperació de la història de la Filocalia haurien d'aportar una visió més amplia que l'Estètica. Una visió que permetés sintetitzar sense cap mena de problema les diferents visions de l'empresa com una realitat complexa, fruit de combinacions de diferents aspectes, i que serà valorada des de diferents punts de vista.

L'empresari

Quan constituïm una empresa, empeltem no un arbre amb un altre, empeltem moltes realitats diferents. Aquesta és la gran dificultat que afronta l'empresari, combinar i relacionar parts molt simples i molt diferents per construir una realitat nova.

Si ara ens féssim la pregunta de si Edison³⁸ va ser un empresari o un inventor, convindríem que va ser un inventor. Discutiríem, de ben segur, si totes les seves patents li correspondrien, però és una imatge acceptada d'inventor. No tant d'empresari, no recordem si Edison va construir una empresa, però si recordem els seus invents.

Si ens fem la mateixa pregunta sobre Henry Ford³⁹, segurament tots convindrem que no recordem cap invent de Henry Ford, no sabem si va patentar algun desenvolupament mecànic, però tots tenim la imatge de la Ford Company com una gran empresa. Recordem a Ford com empresari i no com inventor.

Però Edison va ser un dels fundadors de la General Electric, una companyia que ha arribat fins els nostres dies. Ford, no va poder patentar, però si va implantar, va portar a la pràctica la cadena de muntatge, un invent que no és recordat com a tal perquè no és material. Es tracta d'una gran invenció, però immaterial. Organitzar als treballadors d'una manera o una altra no és tan fàcil i Ford ho va aconseguir⁴⁰.

Ford va ser treballador d'Edison i un bon dia va voler emprendre un nou camí fabricant motors d'explosió per fer cotxes de carreres. L'emprenedor és el que ha d'obrir camins. Edison abans de tenir treballadors només podia vendre els seus invents. Quan va començar a emprendre un nou camí és quan organitza una sèrie d'inventors, com ell, en una "fàbrica" que fou coneguda com Menlo Park⁴¹.

Segurament Edison va separar molt bé el que era investigació del que era invenció. Dels seus 60 treballadors a Menlo Park⁴² alguns investigaven i altres patentaven. Moltes investigacions no acaben en patents, en el nostre llenguatge col·loquial diríem que hi ha investigadors que no inventen. Segurament també hi ha qui patenta, qui és conegut com inventor, que ha investigat molt poc.

Per constituir una empresa cal un Capital Intel·lectual, el que aporten els inventors que s'han basat en els treballs dels investigadors. Però no n'hi ha prou. Cal algú que converteixi aquest capital en quelcom que es pugui fer arribar a un grup d'usuaris. Aquest qui obre el camí entre l'inventor i els usuaris de l'invent són els emprenedors.

Molts invents no acaben arribant a ser utilitzats, no sempre els usuaris coneixen l'existència de l'invent i en molts altres casos els inventors no acaben de saber molt bé quin serà l'ús final de la seva pensada.

L'emprenedor

Per tant per arribar a una empresa ens calen els inventors i també els emprenedors. Aquests darrers aporten el que podem anomenar Capital Emocional. Aconseguir que l'invent tingui un prototip i que aquest generi canvis en les sensacions i emocions dels usuaris és la feina de l'emprenedor.

Amb el Capital Intel·lectual i el Capital Emocional no n'hi ha prou. Segurament, Edison i Ford, van aconseguir molt de les dues coses, però les seves primeres empreses van acabar totes en fallida. Van experimentar el fracàs perquè els seus empelts no estaven completament acabats.

Tots dos van necessitar l'ajuda., Edison d'un tal J.P. Morgan i Ford de J. S. Gray. Aquests dos senyors eren els caps visibles de dos grans bancs. Aquests dos exemples només serveixen per veure que en una construcció d'una empresa hi intervenen peces a vegades molt llunyanes però imprescindibles per aconseguir una nova realitat.

Quan Edison rep el recolzament de J.P. Morgan és quan es forma General Electric i quan Ford rep el recolzament de J.S. Gray és quan finalment apareix l'actual Ford Motor Company. Per tant a més del Capital Intel·lectual, del Capital Emocional, cal el Capital Econòmic⁴³. Amb aquests tres elements es pot fer l'empelt, es pot constituir l'empresa. Si en falta algun podem constituir una persona jurídica, però no una empresa.

El Venedor

Per poder arribar a que l'empelt fructifiqui, per tal que l'empresa no sigui una mera reunió d'investigadors, o de financers o de productors cal una cosa molt simple, però imprescindible en el tipus de societat actual. Cal que l'empresa vengui.

Podem tenir una fàbrica, però això no és una empresa és un centre productiu. Durant les dues revolucions industrials s'ha confós fàbrica amb empresa. Les necessitats dels ciutadans eren tan grans que moltes produccions es consumien sense pràcticament cap problema de distribució. Avui som conscients que podem produir molt més del que a vegades podem consumir en algunes zones del planeta. Vol dir, que ara som conscients que no n'hi ha prou amb fabricar, cal distribuir el que s'ha produït entre els usuaris i avui per avui, la distribució significa establir una funció de vendes.

Definitivament, l'empelt empresarial no funciona si no venem. Aquí apareix un altre capital que no cal oblidar i que no ha estat ben identificat per molts teòrics de l'empresa. Hem de parlar del Capital Relacional. El treball dels venedors, aconseguir consumidors, aconseguir usuaris del que s'ha fabricat (sigui tangible o intangible) és pot formular com el Capital Relacional.

Quan ajuntem els quatre capitals, llavors si que podem dir que l'empresa està en funcionament. Llavors és quan l'empelt ha fructificat.

Empresa i Filocalia

Naturalment això és una reducció d'una realitat molt més complexa, per això he reivindicat una visió més amplia de l'amor per la saviesa i la bellesa que hem tingut fins fa poc. La defensa d'una Filocalia més enllà de les restriccions amb que s'ha estudiat l'estètica no és més que la constatació d'unes ganes enormes d'explicar que en les ciències socials les lògiques més treballades fins l'actualitat, les deductives, no han donat els coneixements suficients per poder generar noves realitats. Les persones jurídiques es formen com l'artista elabora una obra d'art i les empreses son una obra col·lectiva on intervenen com a mínim quatre tipus de capital. En cada un d'aquests capitals hi ha molta gent implicada.

Fent servir el símil de l'empelt podem veure com en ciències naturals i en ciències socials tenim punts de connexió en la resolució de problemes fonamentals.

Continuant amb el símil, recordin que hem explicat que per tal que l'empelt tingui èxit a més d'escollir correctament el tronc de l'arbre i els branquillons del cirerer cal segellar la ferida amb una cola, amb una resina, amb un vesc. Tal com la faula de Sant Agustí on la Filocalia queda presonera com l'ocell enganxat en el vesc, l'empelt no fructificarà sense el vesc. De la mateixa manera passa amb l'empresa.

L'interès

Per molt bé que seleccionem els diferents capitals que precisa l'empresa cal un vesc, cal una cola que els uneixi. I aquí quan parlem d'unió hem de ser molt rigorosos. Un clau permet unir, i una cola permet enganxar. El resultat pot ser el mateix, però no sempre és idèntic. La cola permet que les dues realitats no hagin patit traumes significatius, mentre que el clau fereix les dues realitats provocant un forat difícilment reparable.

Per tal que l'empresa funcioni cal utilitzar la cola, els claus poden donar resultats que enganyen perquè al llarg del temps les ferides provocades poden infectar-se i difícilment en surt una nova realitat.

L'empelt no permet claus, només coles, resines, vesc i de molt bona qualitat. Que impedeixi l'entrada de tòxics però que reuneix la propietat de la flexibilitat. Que permeti al nou arbre créixer i anar trencant tota la cola seca per expulsar-la i que només una cicatriu a l'escorça pugui fer endevinar la unió forçada que es va realitzar.

Dins l'empresa el vesc que uneix és l'interès de cada un dels capitals per obtenir un rendiment. Mentre que Kant⁴⁴ a les seves reflexions estètiques⁴⁵ teoritzava sobre el desinterès i tres-cents anys més tard Nuccio Ordine reclama la utilitat de "lo inútil" a l'empresa l'interès és imprescindible per tal que l'empelt fructifiqui.

L'interès és el concepte amb que es reconeix que l'empresa ha de generar uns rendiments. Cada un dels aportants de capital buscarà un interès particular, el fruit de l'empresa ha de ser de tal magnitud i qualitat que satisfaci les expectatives de tots.

Per aquesta raó, el món de l'empresa és un món de síntesis. Amb uns quants elements de naturalesa ben diversa pels que cal obtenir uns resultats, que seran valorats de diferent manera per cada un d'ells, per cada un dels "interessats".

❧ EPÍLEG

Avui estem formant part d'una d'aquestes persones jurídiques, que ja té 100 anys i que estem ben segurs en viurà molts més. Cada una d'aquestes cerimònies d'ingrés és un nou empelt, generem una esperança de nova saviesa i nova bellesa. Una aportació més a la Filosofia i una aportació més a la Filocalia . Cada un de nosaltres individualment no seriem res, però units per l'aglutinant de la Reial Academia Europea de Doctors podem fructificar en el bé i en la bellesa.

Moltes gràcies.

❧ NOTES COMPLEMENTÀRIES

1. En aquest entorn del Baix Llobregat a aquesta pedra pissarroa se l'anomena Nicorella.

(<http://lacuentaporfavor.blogspot.com.es/2015/11/el-oceano-de-piedras-negras-pizarras.html>)

Segons el diccionari de geologia de l'Institut d'Estudis Catalans, Llicorella és: Roca argilosa (lutita) ben estratificada (argil·lita), molt diagenitzada o lleugerament metamòrfica, que prové de la consolidació i la laminació de sediments argilosos; presenta laminació paral·lela i plans de fissilitat produïts per la natura planària dels fil·losilicats, per la compactació i les accions dinàmiques sobre la roca, que li confereixen una partició en fulls o lloses (de 0,1 a 2-5 cm de gruix); la fracció argila pot anar acompanyada de certa proporció de llim i de sorra fina, constituïts per d'altres minerals, com quars, calcita, dolomita, i molt sovint duu també matèria orgànica (querogen, grafit) o pirita, que li donen tons bruns i negrosos (pissarres bituminoses, grafitoses, piritíferes, aluminoses, etc).

Sin.: pissarra f., llosa f., fil·lita f.

Sin. abs.: llacorella f., llecorella f.

Sin. vulg.: llècol m., nicorella f., nyècol m., pedra de full f., pedra fullosa f., pedra llosana f.

2. Prunus Mahaleb.

(“Ilúcia”, al Castell de l’Oreneta, Barcelona)

Segons Ramón Pascual a la Guia dels arbustos dels Països Catalans (en català). Pòrtic, p.71, És un arbre d’una espècie pròxima al cirerer comú (*Prunus avium*) i que es fa servir usualment com a portaempelt per a terres calcàries.

Tant les fulles com les flors són molt oloroses.

Els fruits primers vermells i després negres són més menuts i més àcids que les cireres. Tot i que no són tòxics rarament es consumeixen a Europa. És un arbre o arbust que creix silvestre des d’Àsia menor al centre d’Europa. El nom de l’espècie mahaleb deriva de l’àrab.

També s’anomena “Cirerer de Guineu” o “Cirerer de Santa “Ilúcia””.

3. L’empelt és una tècnica agrària que ja es troba documentada en l’agricultura xinesa el 2.000 abans de Crist, tot i que els textos xinesos que comencen a citar-la serien del primer mil·lenni abans de Crist.

Si pensem en com es va descobrir podem suposar que observant el creixement de branques molt properes. Esquinços en l’escorça de plantes semblants que per motius diversos entraven en contacte, segurament donaven lloc a noves floracions i fruits que els homes advertien i aprofitaven.

En l'Europa mediterrània, Aristòtil ja en fa descripcions força detallades: “L'empelt d'un sobre un altre és millor en el cas dels arbres que son similars i tenen les mateixes proporcions”.

Un estudiant d'Aristòtil anomenat Teofrastre va escriure una “Historia de les plantes” y “Sobre les causes de les plantes”. A ell se li deu la observació que era possible propagar plantes a partir d'esqueixos que no tenen arrels.

I els romans també van fer que els seus escriptors n'expliquessin les avantatges. El naturalista Gaius Plinius Secundus, més conegut entre nosaltres com Plini el Vell (23-79 d. C), explica com fer un empelt de “pua” o agulla. Al treballar amb rosers i fruiters, els romans descobriren que el peu de l'empelt influencia el vigor i el tamany de la planta. Els empelts eren lligats amb branques flexibles, o escorça com la del salze. Posteriorment, es van fer servir les fibres de les palmes, la “rafia” per fer els lligams. Els romans també segellaven l'empelt, però primer feien servir argiles, o calç barrejada amb fems. Més endavant es va fer servir la cera d'abella per segellar, com encara es continua fent en alguns casos de l'actualitat. (Extret d'Historia del Injerto de Plantas, escrit per Richard Hoyt, traduït al castellà per Mariana Palma).

Més tard, en el Renaixement ja trobem textos que ens son molt més propers.

Cal assenyalar a un metge, impressor i escriptor francès Charles Estienne, (1504-Châtelet 1564). Estudià medicina a París amb Jacobus Sylvius al mateix temps que Vesalius.

Va ser impressor del rei (les seves obres eren impressions de gran qualitat) i, pel que fa als empelts és imprescindible conèixer:

- Praedium Rusticum (1554), una compilació d'agricultura extreta d'autors antics, i que va ser el referent per l'obra de Fra Miquel Agustí qui explica en català aquestes tècniques

Fra Miquel Agustí, (Banyoles, 1560- ?, 1630) fou prior de l'orde de Sant Joan de Jerusalem a Perpinyà, i és un referent en l'estudi de l'agricultura al camp català. El 1617 va escriure el llibre titulat *Llibre dels secrets d'agricultura, casa rústica i pastoril*.

José María de Jaime Lorén (“Tres autores apícolas catalanes entre el Renacimiento y la Ilustración”, *Annals de l'Institut d'Estudis Gironins*, 46 (2005), 99-109) comenta que el llibre va ser imprès a Barcelona l'any 1617 i constava de 194 folis; posteriorment se n'editaren 23 edicions fins a finals del segle XVIII, quasi totes traduccions castellanes. En les successives edicions

el text va ser ampliat, passant de 194 folis a més de 500 folis. El llibre va ser conegut com *El Prior*. Tracta temes relacionats amb la vida al camp: previsions del temps, feines relacionades amb el blat, el vi, els arbres fruiters, els adobs; explotacions i petites indústries casolanes com l'aviram, la seda, el cànem i les conserves; remeis contra malalties de persones, animals i plantes; distribució de les dependències de la casa, dels horts i dels jardins. Fra Miquel Agustí, no aplica el mètode científic amb el rigor que ho fem actualment i barreja moltes tradicions i mites populars, però escriu amb criteri: “L’empeltar los arbres és la cosa més curiosa y de més profit que pugue fer un pagès”. Com s’explica a la Història agrària dels Països Catalans (Giralt Raventos, E. Publicacions Universitat Autònoma de Barcelona, Volum 3, 2006), Fra Agustí s’estranya que un pagès no domini aquesta tècnica:

“que no sàpie empeltar, sent una cosa tan necessària com és fer un arbre ynfructífero, fructífero y és dir-ho tot: un arbre boscà fer-lo tornar donsell”.

Molt abans que els tractadistes nord-europeus ja descriu nou menes d’empelt. Però, on és més perspicaç és quan esmenta que cal empeltar “espècie ab espècie”, perquè “l’alzina no rep lo pebrer, ni la figuera lo oliver, ni la parra lo pi”.

Més endavant els científics britànics en veure tot el que provenia del nou continent van concentrar els seus ulls en aquesta tècnica. En el seu tractat botànic de 1660, “Historia de la propagació i millora de vegetals per la concurrència d’art i natura”, el naturalista Walter Sharrock descriu l’empelt de pua amb precisió “Els arbres de bona producció estan fets dels eixats d’arbres fruiters..., els eixarts han d’escollir-se dels troncs més forts i sans, no dels troncs baixos o “xupons”, que trigaran molt en produir furtis, la qual cosa és oposada a l’objectiu de l’emplet”.

4.

L'empelt ha reeixit i comença brotar. Es pot apreciar el sol format per pedra nicorella.
(Font FotovideoTorras)

L'empelt comença a brotar en el mes de marzo.(Font; FotovideoTorras)

Evolució posterior de l'empelt. (Font: FotovideoTorras)

5. Mariana és un híbrid entre *Prunus cerasifera* i *Prunus munsoniana*.

6. Creure pot tenir varies accepcions,

Una és la d'obeir una altre és la de tenir confiança,

Obeir o confiar pot tenir graus. No tot és binari. No tot és blanc o negre. Obeir cegament o confiar amb els ulls clucs. Dues expressions que denoten un grau extrem. Però també es pot obeir per convicció, per saber que hi ha un resultat positiu més enllà, com a resultat de l'obediència. Es tractaria d'un obeir interessat. Hom també pot confiar esperant una recompensa. Per tant, obeir i confiar son maneres de creure ben paral·leles.

Però en el fons d'aquestes maneres de creure hi ha un acte voluntari. Obeïm i confiem fent ús de la nostra llibertat. Ens poden obligar a obeir, però no ens poden obligar a confiar. Creure per obligació indica desconfiança. Creure voluntàriament implica confiar en quelcom.

Eh aquesta situació, els qui ens hem dedicat a estudiar sabem que cal trobar situacions on les evidències siguin tan clares que no calgui obligar ni confiar. Hem desenvolupat un mètode que anomenem científic per evitar el "creure".

Volem trobar la veritat per tal que tota la comunitat comparteixi els coneixements sense necessitat d'obeir o de confiar. Cerquem un concepte molt complex: la veritat.

Estimem el saber. Pensem i ens esforcem per tal que el nostre pensament ens dugui cap a la veritat.

Per això hem desenvolupat la Lògica. Esperem que el nostre pensament sigui raonable, sigui acceptat per tota la comunitat sense imposicions i sense voluntarismes.

Quan les pensades esdevenen obvies, diem que és lògic. Estem segurs que tothom ho entendreà de la mateixa manera .

Col·loquen un pensament al costat d'un altre. Lliguem els pensaments amb conjuncions i cerquem la deducció lògica, la que no es pot contradir, la que es pot demostrar tot fent-la irrefutable com la veritat. Ara bé, nosaltres sabem que només arribem a conèixer allò que està ben establert, no la veritat. La veritat és l'objectiu que sempre ens queda per abastar, aquell objectiu que sempre és massa llunyà.

Aquests raonaments ens permeten desenvolupar tota la manera d'aprendre. Ens permeten estudiar científicament.

Així hem aconseguit generar grans cossos de coneixement.

7.

Vinya de cirerers, en primer pla un cirerer jove, al fons cirerers envellits. (Font: FotovideoTorras)

Els cirerers es plantaven en fileres. Al cap d'uns anys el cirerer empeltat mor i cal la seva substitució. Organitzar correctament els empelts, per evitar que la mort dels exemplars mes vells provoqui una caiguda de la producció, és un dels secrets de la professionalitat dels pagesos de Sant Climent de Llobregat.

8. En aquest sentit els desenvolupaments de les ciències naturals han permès generaar la teoria endosimbiòtica. Aquesta va ser formulada per la biòloga americana Lynn Margulis el 1967, per tal d'explicar la presència d'òrgànuls intracel·lulars amb genoma propi en les cèl·lules eucariotes. Aquests òrgànuls, els mitocondris i els plastidis (aquests últims exclusius de les plantes) haurien estat en el seu inici eubacteris que s'haurien instal·lat a l'interior d'una primitiva cèl·lula eucariota de forma simbiòtica. Amb el pas del temps part dels gens d'aquests simbionts s'haurien transferit al genoma de la cèl·lula hoste i només una petita part restaria en el genoma original del simbiont.

Algunes de les proves que recolzen aquesta teoria són la presència de ribosomes de tipus bacterià en l'interior de mitocondris i plastidis. El genoma

d'aquests orgànuls està organitzat com el dels bacteris, és circular i es troba lliure sense cap coberta. L'estructura de dobles bicapes lipídiques és semblant a la d'alguns bacteris actuals.

Més agosarats són els arguments que aquesta científica i els seus col·laboradors sostenen per a atribuir l'origen simbiòtic de flagels i del nucli. Així doncs, tot i que actualment s'accepta, la validesa d'aquesta teoria per a l'origen de mitocondris i plastidis, no hi ha proves suficients per a la generalització d'aquesta a altres orgànuls cel·lulars.

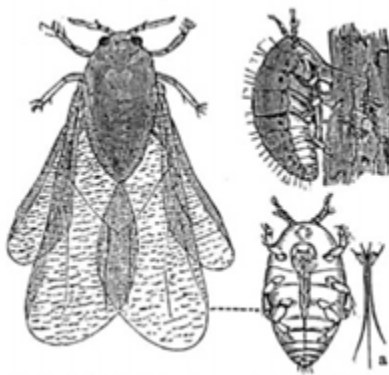
(https://ca.wikipedia.org/wiki/Teoria_endosimbiòtica)

9. El Doctor Christiaan Barnard va néixer a Sud-Africa el 1922 i morí a Xipre l'any 2001. Va ser reconegut com el primer cirurgià que aconseguia un transplantament de cor entre humans amb èxit

(Font: Mario De Biasi (Mondadori Publishers) - <http://www.gettyimages.co.uk/detail/news-photo/the-heart-surgeon-christiaan-barnard-sitting-on-a-sofa-next-news-photo/482266987>)

10. La fil·loxera (*Daktulosphaira vitifoliae*) és un tipus de pugó que prové d'Amèrica del Nord.

(Desconegut - Meyers Konversations-Lexikon, 4. Aufl. 1888, Bd. 13, S. 621, Abbildung en el Text; Reblaus im Meyers Konversations-Lexikon, Bd. 13, S. 621)

Va arribar a Europa cap a la meitat del S.XIX. Aquest paràsit es menja la saba de les arrels del cep europeu fins a matar-lo. En canvi algunes espècies de cep americà tenen unes arrels que no son parasitades per la fil·loxera.

La fil·loxera si que pot atacar la part aèria del cep americà, però no ataca la part subterrània. Per tant, amb els anys es van plantar ceps de soca americana que resistien la fil·loxera i la part aèria es va empeltar de les varietats europees que aguanten la presència d'aquest insecte.

Els tècnics van anar creant una escala. l'anomenat índex de Ravaz, per mesurar el grau de resistència de les diferents espècies de ceps envers la fil·loxera. Comença pel nivell zero (la resistència del cep europeu, *Vitis Vinifera*) i arriba fins el nivell vint (la resistència del cep de l'espècie americana anomenada científicament *Vitis rotundifolia*)

11. Aquest fet va provocar un gran desajust en la societat catalana. No només va fer patir els pagesos i els comerciants del vi, va patir tot el sistema polític. Resulta que des de Ferran II d'Aragó, anomenat, el Catòlic va haver de fugir de Barcelona per la pressió dels pagesos remences. Refugiat al monestir de Guadalupe (Extremadura) va promulgar una llei, la coneguda com Sentència de Guadalupe, per la qual els pagesos podrien gaudir de l'ús

de fruit de la terra, mentre els senyors feudals conservaven la nua propietat de la terra.

Els pagesos podien transmetre el dret sobre l'ús de la terra als seus descendents sempre que el camp estigues conreat. Aquesta innovació legislativa va permetre un desenvolupament econòmic totalment diferent de Catalunya respecte els altres territoris que no van aplicar la nova normativa de Ferran II. Gràcies al sistema del capficament i de l'empelt dels ceps, les vinyes mai morien i sempre van estar en conreu actiu.

Capficar un cep és una tècnica que permet la reproducció del peu tot enterrant una de les branques del cep sota terra. S'agafa el cap d'una branca ben llarga d'un cep ja molt vell i que pot morir, es fica sota terra una part de la branca, tot deixant sortir sobre el subsòl el cap de la mateixa. És un sistema de reproducció asexual que permet obtenir un nou peu a qui se li empeltarà l'esqueix adient per obtenir la varietat escollida. Amb aquesta praxis la vinya no es moria i no s'extingia el contracte de "Rabassa Morta".

(Font: <https://amicsdesantgaldericcastellbisbal.wordpress.com/activitats/la-vinya/el-setembre-es-veremador-i-es-fa-vi-el-bo-i-millor-2/>)

Els pagesos catalans, no eren els senyors de la terra, però al no morir el conreu, van anar acumulant excedents que podien transmetre als hereus i d'aquesta manera el camp català va ser el finançador de la nova classe burgesa.

Fins que va arribar la fil·loxera els camps sempre van estar conreant-se. La mort dels ceps va ser aprofitada per alguns propietaris de la nova propietat i van reclamar també l'ús de fruit. L'objectiu era concentrar la plena propietat de la terra.

Les revoltes d'aquell moment van generar el sindicat de rabassaires i van posar sobre la taula de discussió la legislació sobre la reforma agrària que es va arrossegar fins després de la Guerra Civil espanyola.

12. La fructificació del cirerer:

Les cireres encara verdes, mes d'abril. (Font: FotovideoTorras)

Les cireres madurant a finals del mes d'abril. (Font: FotovideoTorras)

Les cireres a punt de ser collides al mes de maig. (Font: FotovideoTorras)

Les cireres, ja collides, a punt de ser consumides. (Font: FotovideoTorras)

13. Les ètiques es poden classificar segons diferents criteris.

- Segons el mètode:
 - Ètiques clàssiques basades en la virtut
 - Ètiques modernes basades en el deure
- Segons la finalitat:
 - Ètiques clàssiques busquen el bé
 - Ètiques modernes: busquen la justícia

L'origen d'aquesta separació es troba en la teoria de la voluntat d'Ockham. Guillem d'Ockham (1285-1347) va representar la frontera entre el pensament filosòfic medieval i el nou pensament renaixentista.

(Font: www.boulesis.com)

El filòsof Immanuel Kant consumà tal separació. En efecte, si s'elimina la idea de finalitat de la natura queda només el deure.

En les ètiques modernes el bé deixa de ser un contingut (la finalitat de la natura) i queda reduït a una forma de la raó. El que fem, només ho fem per un imperatiu de la raó, no del sentiment, o de la societat.

Els manaments de la raó es valoren per la seva universalitat. Busquem una ètica basada en la justícia i aquesta ha de ser acceptada universalment. A partir de Kant les ètiques ens proposen un camí pel consens entre ciutadans que professen religions i creences diferents. Per aquesta raó s'anomenen ètiques de mínims. Cada ciutadà arribarà al màxim que ell consideri oportú.

Un consens universal és possible en matèria de justícia, però no en matèria de felicitat. La felicitat quedarà molt delimitada per la subjectivitat de l'individu. Però per això es necessari substituir el "jo" individual kantià per un "nosaltres dialoguem".

Estem generant una ètica procedimental, on el valor primer és la justícia, on es fomenta la igualtat entre les persones i es valora contínuament la validesa de les normes mitjançant el diàleg.

Les ètiques clàssiques presenten el ésser perfectible, gràcies a dues grans qualitats: el raonament i la voluntat.

Amb el raonament l'home arriba a la veritat i amb la voluntat arriba a la bondat. La lògica ajuda a endreçar el raonament i la ètica ajuda a endreçar la voluntat. Però això només és possible si aquest ésser humà és lliure, té la capacitat de d'escollir.

Donat que els hàbits que pot escollir l'home poden ser bons i dolents, les ètiques clàssiques denominen virtuts als hàbits bons. En aquest sentit es pot parlar de:

- Virtuts intel·lectuals: els hàbits que faciliten al raonament arribar a la veritat.
- Virtuts morals: els hàbits que faciliten a la voluntat arribar a la bondat.

14. La lògica ha esdevingut la disciplina intel·lectual sobre la que s'ha basat tot el nostre desenvolupament científic. La recerca de la veritat i la falsedat, fent servir el raciocini com a base fonamental del coneixement és la característica principal de l'evolució més notable del nostre coneixement.

Realment no és pot parlar d'una Lògica, caldria parlar en plural donat que al llarg dels anys s'han desenvolupat tot de variants i especialitats de la Lògica que els grecs ens van sistematitzar.

Podem veure que en el nostre sistema educatiu hi ha una primacia de la lògica deductiva. A partir de proposicions generals es van generant proposicions més particulars que han de mantenir uns criteris de validació o de falsació molt estrictes per poder ser acceptades. Aquest procés es pot anar seguint i seguint, aconseguint cada cop més proposicions deduïdes de les anteriors. És un procés en cascada que es coneix amb el nom d'Anàlisi.

Amb l'anàlisi es va subdividint una realitat complexa en parts, amb l'esperança que la comprensió de la part permeti un millor coneixement del tot. Per poder fer les subdivisions de forma adequada cal emprar la lògica deductiva, garantia de qualitat de tot el procés.

Una altra forma de cercar la veritat seria fent servir el procés invers, anant des de les proposicions més particulars a les proposicions més generals. Aquest manera de procedir s'anomena Síntesis. Aquesta és la forma natural d'aprenentatge, anem tenint experiències particulars i a base de combinar-les adequadament aconseguim arribar a formulacions generals. Per tal de garantir la qualitat de tot aquest procés sintètic cal emprar una lògica de caràcter inductiu. A diferència de la Lògica deductiva, la Lògica inductiva ha de passar de les proposicions particulars a les proposicions generals, tot assegurant que no es perd el fil conductor de la veritat o falsedat.

Tot i que la lògica inductiva pugui semblar molt més propera a la nostra manera de fer, la base del nostre sistema educatiu està focalitzat en la

lògica deductiva. Els nostres alumnes des de l'ensenyament primari son preparats per ser uns bons deductivistes. En aquest sentit la incorporació de les matemàtiques a l'ensenyament primari basades en una didàctica on es transmeten primer els conceptes teòrics i a continuació es comencen les demostracions, constata l'interès dels dissenyadors dels currículums educatius per conformar uns estudiants hàbils en les deduccions.

Poques vegades s'explica com el Teorema, o la Llei s'ha descobert. La història de les matemàtiques no forma part del currículum educatiu ni tan sols a molts centres universitaris dedicats a les Matemàtiques. Totes les lleis, tots els teoremes han tingut uns processos de generalització a partir de casos concrets. Per tant, les induccions han estat imprescindibles per aconseguir els avenços científics que avui tenim. Però son molt menys ràpides que les deduccions per acceptar les veritats.

Naturalment, les lògiques deductives no son només binaries, on traduiríem veritat per 1 i falsedat per 0, per exemple. Han sorgit altres lògiques plurivariants, on podem trobar les lògiques difuses que tant ha contribuït a desenvolupar el Dr. Gil-Aluja. També podem trobar lògiques plurivariants dialèctiques. Entre elles la més famosa és la lògica trifàsica desenvolupada per Hegel on es presenten tesis, antítesis i síntesis. Existeixen lògiques amb dialèctiques més sofisticades que cada cop van més associades als desenvolupaments informàtics.

Però, tots aquests avenços en les lògiques no han aconseguit que els processos d'aprenentatge inductiu hagin tingut tant desenvolupament com els deductius. Completar els dos camins el deductiu amb l'anàlisi i l'inductiu amb la síntesi, son imprescindibles per estar segurs que coneixem una veritat.

15. Bona part de la visió de la bellesa d'Aristòtil prové dels seus comentaris sobre la Tragedia (el llibre sobre la Comèdia va desaparèixer i aquest fet ens ha donat la obra del Nom de la Rosa d'Umberto Eco). La teoria estètica d'Aristòtil, provenia en bona part de l'obra de Plató, sobretot en el concepte de "mimesi". Per Plató les imatges són imitacions d'objectes reals. Aquestes imitacions poden ser "genuïnes" (εἰκόν, eikón), si mantenen les mateixes propietats que el seu model; o "aparents" (φάντασμα, phántasma), si només s'assemblen a l'original i no té les propietats de l'original. Ara bé, tota imitació per força diferirà del seu original en alguna cosa, ja que si la imitació fos idèntica ens trobaríem amb un objecte igual al representat.

16. Sant Agustií, Aureli Agustí o Agustí d'Hipona, (354-430 d.C.) és un dels Pares de l'Esglesia. Fill de Patrici (un pagà) i de Santa Mònica (cristiana) va criar-se al Nord d'Àfrica. Fou un gran orador i va polemitzar a Cartago, Milà i Roma amb els grans pensadors de l'època. El maniqueisme que s'imposava entre molts cristians va ser la seva primera referència, fins que després de conèixer el bisbe de Milà, Sant Ambrós, el va rebutjar. En aquells anys es va acostar a la Nova Acadèmia on hi havia un pensament basat en l'escepticisme. No va ser fins als 32 anys, que es convertí al cristianisme, fent cas a la seva mare.

(Font: Hundred Greatest Men, The. New York: D. Appleton & Company, 1885
"Courtesy of The General Libraries, The University of Texas at Austin.")

17. AGUSTÍ D'HIPONA Dels Acadèmics Vol I i III Ed. Fundació Bernat Metge, Barcelona 1991

18. Luci Anneu Sèneca, també conegut com a Sèneca o Sèneca el Jove (4 aC - 65) correspon a l'edat d'argent de la literatura llatina. Fou un filòsof romà, polític, dramaturg. Es conserva també una obra, humorística

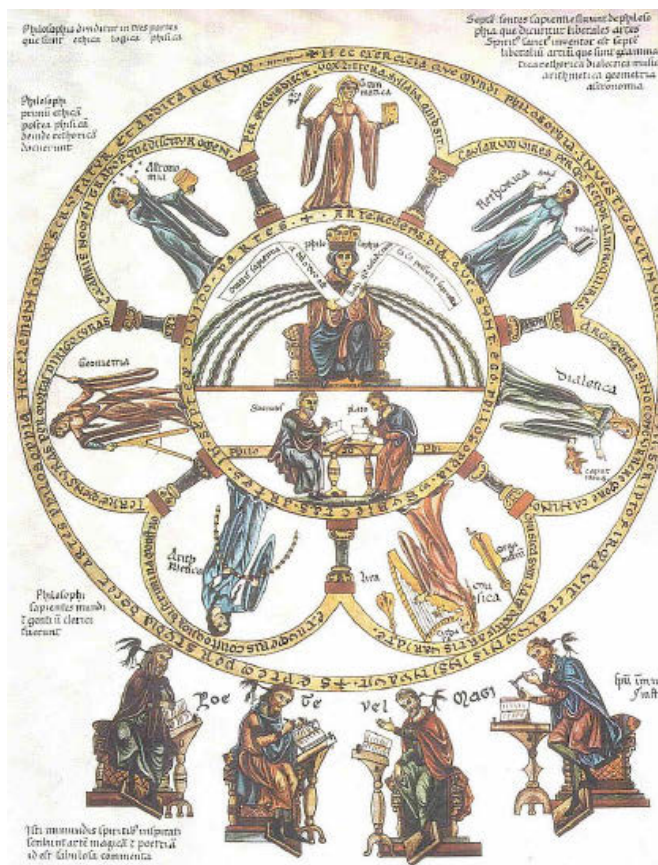

(Font: I, Calidius, bust de Seneca, al Antikensammlung Berlin)

19. El pensador Jean Doignon (1922-1997) va ser professor a la universitat de Besançon i el 1984 va escriure un article destacable sobre l'apologia de la discussió entre filocalia i filosofia. Explica com el mot filocalia apareix a Fedre de Plató i com Sèneca en la seva carta 88 sobre les 7 arts lliberals torna a tractar el debat entre Filocalia i Filosofia, com Ciceró ja ho havia fet abans seguint principis aristotèlics.

Sant Agustí, fa que es torni a veure la separació entre les “artes ludicare” dedicades a satisfer les emocions i les “artes liberales” dedicades a satisfer les saviesa. La Filocalia empresonada en el cos humà només pot ser alliberada per la Filosofia que en la raó no té cap presó.

Les arts lliberals:

(Font: **Septem artes liberales** de “Hortus deliciarum” per Herrad von Landsberg (al voltant de 1180)

DOIGNON J. L'apologue de Philocalie et de Philosophie chez saint Augustin (C.Acad. 2,3,7) Ed. Institut d'Etudes augustinienes, Paris, 1984

20. Alexander Gottlieb Baumgarten (Berlín, 17 de juliol de 1714 – Fráncfort de l'Óder, 27 de maig de 1762)

21. LA FILOCALIA DE LAORACIÓN DE JESÚS (setena edició. Ediciones Sígueme, Salamanca 2004)

El que avui és conegut com Filocalia és una recopilació de les més variades escriptures cristianes orientals amb textos que van des dels Pares del Desert i la patrística en el segle IV fins obres de Gregori Palamàs i altres autors bizantins del segle XIV.

22. També conegut com Basili de Cesarea, o més sovint com a Basili el Gran. Va ser qui organitza la vida en comú dels monjos i regula les relacions amb l'eremítica pel que avui considerem Orient cristià.

Redacta pels seus monjos unes “instruccions generals”, que seran titulades les “Grans Regles”. Posteriorment va escriure unes “Petites Regles” que eren consells per la vida monacal amb aquests principis els eremites es van convertir en els primers monjos organitzats col·lectivament. Aquest Sant volia que els monjos compaginessin la vida ascètica amb la formació científica.

Cap al 359 redacta també una Filocalia. Era una antologia del que va escriure un altre Pare de l'Església anomenat Orígenes. D'ell adoptarà el desig de compaginar la vida ascètica amb la formació empírica.

Mosaic, s. XI (Kíev, Santa Sofia)

(Font: http://www.sedmitza.ru/index.html?sid=883&cid=49554&p_comment=belief)

23. Joan de Salisbury (115-1180) fou un home pietós que treballà com a secretari del bisbe de Canterbury, Thomas Becket (assassinat a la mateixa catedral anglesa per cavallers del rei), perseguit Enric II d'Anglaterra, es refugià a Chartres. Allà defensa la canonització de sant Thomas Becket i publicà, entre d'altres, una obra interessant pel que ara estem tractant titulada Policraticus. En ella apareix de nou la referència a la Filocalia de Sant Agustí.

John of Salisbury (Font: <https://hist2615.wikispaces.com/John+of+Salisbury+-+A+Medieval+Renaissance+Man>)

Chartres segons Jean Baptiste Camille Corot. (Font: <http://www.fineart-china.com/htmlimg/image-00495.html>)

(Font: L'assassinat de Thomas Becket, detall d'un relicari. Champlevé esmalt sobre coure daurat, Limoges (Limousin, France). Marie-Lan Nguyen)

La seva immensa cultura vol aconseguir que les separacions tradicionals entre arts lliberals i arts vulgars es redueixin. Les arts a les que es dedicaven els homes lliures eren bàsicament les que tractaven les abstraccions més elevades i que en el Trívium quedaven recollides com: Gramàtica, Retòrica i Lògica (sota el nom de Dialèctica). Les arts més aplicades que havien de dominar els homes no-lliures quedaven reunides en el Quadrívium com: Aritmètica, Geometria, Astronomia, Música.

La pintura i l'arquitectura eren dos disciplines que calia afegir a la formació dels homes més preparats segons l'escola de Chartres on residia Joan Salisbury. Per aquests intel·lectuals es considera una necessitat, pel desenvolupament de la societat que sortia de la Alta Edat Mitjana i volia començar una nova època, que l'arquitectura esdevingués una de les arts principals en el sistema educatiu.

Joan de Salisbury intenta trencar amb aquesta idea que les matèries del Trívium portaven a la llibertat perquè no tractaven els temes relacionats amb les satisfaccions dels sentits, mentre les arts del Quadrívium empresonaven l'home a un cos que limitava la seva capacitat.

24. La Prudència és una virtut intel·lectual més que ètica. La seva missió és: Produir un judici encertat sobre el bé en cada cas concret. És l'anomenada guia de les virtuts, sense la prudència les altres virtuts no assolirien la perfecció.

És important aquí recuperar la visió que Baltasar Gracián va oferir-nos sobre la Prudència, tenint en compte els ensenyaments de Sant Tomàs d'Aquino.

Sant Tomàs presenta la Prudència com un nou triangle format per tres vèrtexs on hi ha la Eubolia, la Gnome i la Synesis.

25. Sant Bernat de Claravall (1090-1153), fill de nobles de la Borgonya, va ser un monjo reformador que va impulsar l'ordre del Císter

(Font: <http://kerchak.com/crisis-de-la-escolastica-guillermo-de-occam/>)

26. ORDINE, N. La utilidad de lo inútil Ed. Acantilado, Barcelona 2013

27. FERRY, L. Homo Aestheticus.: l'invention du goût a l'âge démocratique Ed. Bernard Grasset, Paris 1990

28. DISSANAYAKE, E. Homo Aestheticus: Where Art Comes From and Why Ed. University Washington Press, Washington 1995

29. Un cop Kant concentra tota la organització intel·lectual en la raó, la moral que es desprèn dels seus textos allibera a l'home en la determinació del bon gust.

30. VICENS, F. ¿ Cómo se desarrolló la *Revolución Francesa* ? Ed. Rauter, Barcelona 1958

Aquest magnífic assaig conté reflexions sobre les obres del pintor francès David que va immortalitzar imatges icòniques sobre els fets de París. Els canvis en els gustos es poden observar en aquest introductor del neoclassicisme que supera el rococó vigent a la noblesa reial francesa, paral·lelament als canvis en la societat.

31. En aquest punt cal recordar un dels grans pensadors catalans sobre Èstètica, el Dr. Francesc Mirabent Vilaplana, que fou catedràtic d'aquesta matèria a la Universitat de Barcelona fins la seva mort sobtada el 1952. En la seva publicació: "De la Bellesa" (Ed. Institut d'Estudis Catalans, Barcelona 1936) exposa de manera molt clara què ha estat l'Èstètica fins els nostres dies, una disciplina filosòfica. Fins i tot el subtítol d'aquesta obra és: "Iniciació als problemes de l'Èstètica, disciplina filosòfica".

El problema al que l'Èstètica centro-europea s'ha dedicat amb més èmfasi és el que s'anomena Judici Estètic. Mirabent ho situa molt encertadament:

"Sense cap dubte és aquí on l'Èstètica s'identifica més intimament amb la filosofia. Fer la teoria del judici estètic és tant com obrir la discussió sobre un problema bàsic de la filosofia i examinar una sèrie nombrosa de posicions i d'aspectes.

Tal vegada és aquesta la raó per la qual tants esteticistes negligeixen el judici estètic o en parlen d'una manera formulària, sense arrelar-lo fonament en les terres dures i difícils de la filosofia" (op. cit. P.161)

Per entendre l'obra del Dr. Mirabent és recomanable el profund treball que va fer Antonio Agustín Justribó:

AGUSTIN, A. Sobre la estètica del Dr. F. Mirabent Ed. PPU. Barcelona 1985

32. La bellesa del cirerer en les seves diverses fases:

Flor del cirerer. (Font: FotovideoTorras)

Fruit del cirerer: la cirera. (Font: FotovideoTorras)

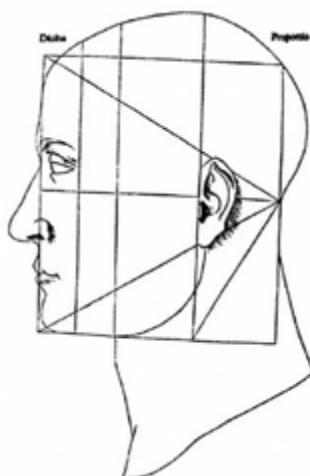
33. Adolf Wilhelm Hermann Kolbe fou el primogènit dels quinze fills d'un pastor luterà de Hannover. Va estudiar amb el Dr. Bunsen a la Universitat de Marburg i posteriorment a Londres. Entre 1847 i 1951 va editar i ser coautor del Diccionari de Química Pura i Aplicada. Després de substituir Bunsen a Marburg va continuar la seva tasca a la Universitat de Leipzig. (<http://www.mcnbiografias.com/app-bio/do/show?key=kolbe-adolf-wilhelm-hermann>)

(Font: https://es.wikipedia.org/wiki/Adolph_Wilhelm_Hermann_Kolbe#/media/File:Hermann_Kolbe.jpg)

34. L'estudi de l'art no és l'estudi de la bellesa. Sens dubte l'art busca comunicar bellesa, però no és la bellesa. Ha estat per antonomàsia el camí preferit per aconseguir la bellesa, però no cal confondre el mitjà amb l'objectiu últim.

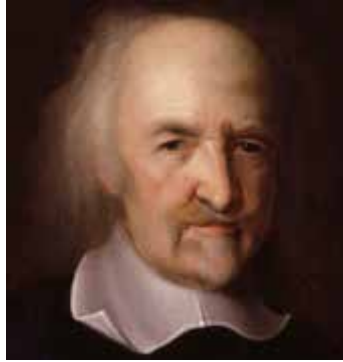
La preocupació per la redescoberta de les lleis de la perspectiva en el Renaixement, ja ens donen una visió clara que la nostra preocupació com europeus per la recerca de la bellesa. Aquí cal recordar a Luca Pacioli que amb els seus estudis sobre les proporcions (*Divina Proportione*) i la re-utilització del nombre auri obre un camí que havia estat tancat durant l'edat mitjana.

La Divina Proporción, un exemple canònic de Luca Pacioli. (Font: https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Divina_proportione.png)

L'aparició de l'empirisme, especialment en el món britànic, porta la defensa de la subjectivitat del gust i aquesta idea ha quedat entre nosaltres com el relativisme estètic.

Hobbes (1588-1679) planteja que amb “imaginacions simples”, composades una amb l'altre aconseguim noves imatges en el nostre cap. Ell planteja en el *Leviathan* que la bellesa és “tot allò que amb el seu aspecte ens promet el bé” i per tant, és un dels autors que exposa els problemes de connexió entre bellesa i bondat.

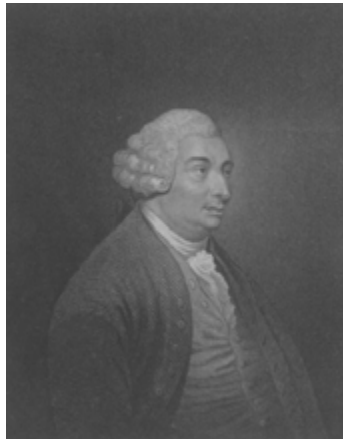

(Font: John Michael Wright - National Portrait Gallery: NPG 225)

Hume (1711-1776) continua la idea d'associació d'imatges i es troba que els judicis estètics estan condicionats per factors subjectius, que li impedeixen obtenir els patrons del bon gust:

“La bellesa no és una qualitat de les coses mateixes: existeix tan sols en la ment del que les contempla i cada ment percep una bellesa distinta. Pot inclús succeir que algú percebi lletjor on altre experimenta una sensació de bellesa; i cadascú deuria conformar-se amb la seva sensació sense pretendre regular la dels altres.”

DAVID HUME, *Assajos morals, polítics i literaris*¹

Gravat de David Hume per la seva obra *Història de la Gran Bretanya*

Uns anys abans el compte de Shaftesbury de nom Anthony Ashley Cooper (1671-1713) utilitzant les idees platòniques arribava a la conclusió que bellesa i bondat son un mateix concepte. Aquesta proposició va ser molt influent sobre els filòsofs alemanys impulsors de la Il·lustració en la zona germànica. Entre ells Baumgarten que estableix una gran dualitat entre les coses “conegudes” (noeta) i les coses “percebudes” (aistheta). Les coses conegudes ho son per la Lògica, el que ell anomena pensament clar. Les coses percebudes ho son pels Sentits, pensament obscur. A partir de la seva concepció de la Lògica com un gnoseologia superior apareix l'Estètica com una gnoseologia inferior. A partir, d'ell l'Estètica ha hagut d'escalar per situar-se al nivell de la Lògica.

Alexander Gottlieb Baumgarten.

(Font: <http://diariopoliticoyliterario.blogspot.com.es/2014/11/quien-fue-alexander-gottlieb-baumgarten.html>)

Però, el que resulta més interessant de la posició de Baumgarten, és la seva visió de la comunicació a partir de Lògica i Estètica. Segons les seves reflexions la Lògica es comunica a partir de conceptes mentre l'Estètica es comunica mitjançant la comunió d'estats d'ànim que els receptors han viscut prèviament. Per tant, Baumgarten deixa les dualitats platòniques (bellesa com a materialització de les idees), situa l'Estètica en un nivell inferior al de la Lògica però no accepta una subjectivitat individualista sinó que ja planteja grups de subjectes que reaccionen conjuntament a les percepcions dels sentits per “simpatia”.

Un dels alemanys que tractarà els temes estètics en els anys posteriors serà Herder (1744-1803). Ell introduirà un individualisme tan psicològic que obrirà l'aparició del Romanticisme germànic. Aquí l'Estètica ja es confon amb la reflexió sobre l'obra artística. Comença la gran reflexió sobre els cinc sentits humans i les arts.

Johann Gottfried Herder a l'edat de 31 anys. (Font: Johann Ludwig Strecker)

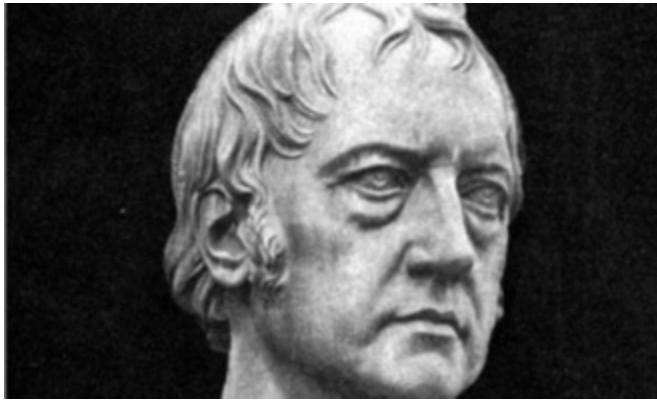
En aquest ambient no és gens estrany que aparegués una concepció de la filosofia basada en la percepció del subjecte: l'Idealisme. Els seu màxim representant Immanuel Kant. Home que havia estudiat a consciència l'empirisme britànic vol resoldre la confrontació entre el gust racional (fruit de la formació intel·lectual) i el gust sensorial (fruit dels sentits i sentiments). Fa aparèixer el concepte d'imperatiu categòric per indicar la universalitat del raonament lògic i l'aplica a la moral. Tenim, el que s'ha anomenat moral kantiana, aquells preceptes que cal complir universalment per la seva racionalitat. Però també aplica l'imperatiu categòric a l'estètica. D'aquesta manera el gust té una component subjectiva però també una tendència a la universalitat racional. La universalitat del judici estètic prové d'unes lleis naturals que li donen certa objectivitat. Separa l'Estètica de la racionalitat: Una bellesa de la natura és una *cosa bella*; la bellesa artística és una *bella representació* d'una cosa.

IMMANUEL KANT, *Crítica del judici*

Uns anys més tard Hegel (1770-1831) reprèn la idea platònica que la bellesa és la materialització de la idea i desenvolupa un nou estudi de l'Estètica. Introduint el relativisme històric i aprofitant la dialèctica trifàsica (tesi-antítesi i síntesi) aconsegueix presentar l'obra artística com la resultat d'un procés de llibertat espiritual.

“Tinc la certesa de què el suprem acte de la raó, aquell en què aquesta comprèn la totalitat de les idees, és un acte estètic, i que veritat i bondat estan íntimament foses tan sols a la bellesa.”

GEORG WILHELM FRIEDRICH HEGEL, *Diàleg sobre la poesia*³⁵

(Font:<http://razonyrevolucion.org/tres-en-una-hegel-la-ciencia-de-la-logica-y-la-revolucion-julieta-paulos-jones/>)

Sens dubte Hegel ens deixa amb la idea que la Lògica estudia el coneixement racional i l'Estètica el coneixement sensible i a partir d'ell tenim una Filosofia de l'art.

35. SANCHEZ-ASIAÍN, J.A. La empresa como realidad estètica Ed. Real Academia de Bellas Artes de San Fernando, Madrid 1991.

José Angel Sanchez Asiaín (1929) va ser conegut per la direcció del Banco de Bilbao i per viure la fusió amb el Banco de Vizcaya als anys 80 del S.XX. Però també va ser catedràtic d'Hisenda Pública i Dret Tributari.

La seva visió de l'empresa com a realitat estètica es recolza en la coneixença que tenia el Dr. Sanchez-Asiain amb Luc Ferry, el filòsof francès que publica un any abans l'Homo Aestheticus.

36. Ana Fernandez es doctora en Filosofia de la Acció i la Direcció d'Organitzacions per la Universitat de Navarra. Ha estat membre del "Instituto Empresa y Humanismo" desde 1994. Su investigación se ha concentrado en temas de sociología de la empresa. Ha publicado numerosos artículos.

37. FERNANDEZ, A. La empresa como realidad estètica Rev.. Cuadernos Empresa y Humanismo, nº 68, Pamplona 1997

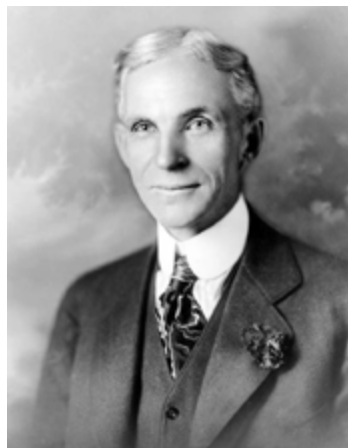
Ana Fernandez desenvolupa amb diferents perspectives que Sanchez Asia-ína el fet que l'empresa no sigui fàcil de teoritzar. Sobre tot pel que fa referència a la seva responsabilitat moral i al seu paper entre els individus i la societat.

38. Thomas Alva Edison (1867-1931) va aconseguir més de 1000 patents, fruit d'haver organitzar una estructura d'investigadors com si fos una fàbrica.

(Font: Perry-Castañeda Library)

39. Henry Ford (1863-1947) va ser un enginyer especialitzat en mecànica. Després de treballar per Edison va intentar constituir empreses per produir cotxes. Fins al tercer intent no va aconseguir una companyia estable. La seva gran contribució va ser organitzar la fabricació en cadena que els estudiosos Taylor i Fayol havien anat desenvolupant teòricament.

(Font: the United States Library of Congress's Prints and Photographs division)

40. La cadena de muntatge que Henry Ford va implantar en el sector de l'automòbil és un exemple de formació estètica. Una combinació d'individus amb capacitats diverses son col·locats de forma adient i s'aconsegueix una societat amb una gran capacitat de producció.

Abans que Ford, científics especialistes en enginyeria havien aplicat la lògica deductiva per aconseguir explicar com havien d'organitzar-se els homes i les dones treballadores per aconseguir més producció amb el mateix número d'hores treballades.

Els més coneguts precursors en aquest àmbit van ser Taylor i Fayol.

Frederik Winslow Taylor (1856-1915) fou un enginyer de Filadèlfia, als Estats Units d'Amèrica, que es considerat el fundador de la teoria científica de l'Administració. El seu objectiu era aconseguir l'individu adequat per a cada funció i dotar-lo de l'equip i la organització adequada. Amb ell el concepte de productivitat del treball es formula de manera rigorosa per ser aplicada en el món de la revolució industrial.

Font: Wikimedia Commons

Henri Fayol (1841-1925) va ser un científic francès que es va centrar en formular una teoria de la organització empresarial. Encara avui es acceptada i utilitzada la seva subdivisió de l'empresa en 6 àrees: tècnica, comercial, comptable, financera, seguretat administració. Per ell cada àrea ha de tenir un cap jeràrquic sobre els treballadors que en formin part. És la formulació de l'especialització en el lloc de treball de forma rigorosa.

Font: Wikimedia Commons

41. Edison va combinar la deducció i la inducció en molts dels seus invents. Però també va ser capaç d'organitzar una sèrie de persones amb altes capacitats per aconseguir una nova entitat social anomenada Menlo Park i que havia de produir noves invencions.

42. Menlo Park va ser el que avui coneixeríem com un centre de recerca. Edison, un cop va aconseguir entendre que havia de comercialitzar els seus invents, va organitzar una "fàbrica" d'invents, a Newark, Nova Jersey (1874). Els seus treballadors eren tots inventors. Un centre basat en el capital intel·lectual.

43. Aquesta descomposició en Capital Intel·lectual, Emocional i Econòmic està basada en l'obra del sociòleg francès Pierre Bourdieu (1930-2002) que va publicar primer en alemany i després en francès i finalment AL 1986 traduït a l'anglès un article sobre les formes de capital:
BOURDIEU, P. Ökonomisches Kapital, kulturelles Kapital, soziales Kapital." in Soziale Ungleichheiten (Soziale Welt, Sonderheft), Ed Reinhard Kreckel. Otto Schartz & Co.. Goettingen: 1983

44. Immanuel Kant (1724-1804), és el filòsof de Königsberg, l'actual Kaliningrad.

(Font: <http://www.biography.com/people/immanuel-kant-9360144>)

Aquella ciutat d'on sorgiren les seves brillants aportacions a la filosofia i d'on també sorgiren els conflictes bèl·lics més destructius que ha patit Europa. Avui Kaliningrad és un territori de sobirania russa enmig de dos països de la Unió Europea, Polònia i Lituània. Exemple clar que Europa és molt més que els estats nació o que les nacions-estat. En aquesta superació de les disputes històriques per les fronteres i el domini de les riqueses també hauríem d'entendre les aportacions de Kant.

S'explica que Kant era un home tan metòdic que sempre sortia a passejar a la mateixa hora. L'anecdota explica que els ciutadans de Königsberg sabien l'hora del dia al veure la passejada de Kant. El desconcert dels veïns de Kant es va donar el dia que no va aconseguir amb la seva única sortida diària del seu estudi. Sembla que Kant, només va alterar el seu hàbit quan es trobava llegint l'Emile de Rousseau.

45. Un article molt interessant sobre la teoria del desinterès es pot trobar a : POTENTE, C. El desinterés como problema ético, estético y ontológico Rev. Internacional de Filosofía Mutatis Mutandi nº1, Santiago de Chile 2013

BIBLIOGRAFIA

- AGUSTÍ D'HIPONA Dels Acadèmics Vol I iII Ed. Fundació Bernat Metge, Barcelona 1991
- AGUSTIN, A. Sobre la estètica del Dr. F. Mirabent Ed. P.P.U. Barcelona 1985
- BOURDIEU, P. "Ökonomisches Kapital, kulturelles Kapital, soziales Kapital." in Soziale Ungleichheiten (Soziale Welt, Sonderheft), Ed Reinhard Kreckel. Otto Schartz & Co.. Goettingen: 1983
- DE JAIME, J.M. Tres autores apícolas catalanes entre el Renacimiento y la Ilustración Ed. Annals de l'Institut d'Estudis Gironins, 46 (2005), 99-109)
- DISSANAYAKE, E. Homo Aestheticus: Where Art Comes From and Why Ed. University Washington Press, Washington 1995
- DOIGNON J. L'apologue de Philocalie et de Philosophie chez saint Augustin (C.Acad. 2,3,7) Ed. Institut d'Etudes augustiniennes, Paris, 1984
- FERNANDEZ, A. La empresa como realidad estètica Rev.. Cuadernos Empresa y Humanismo, nº 68, Pamplona 1997
- FERRY, L. Homo Aestheticus.: l'invention du goût a l'âge démocratique Ed. Bernard Grasset, Paris 1990
- GIRALT E. Història Agrària dels Països Catalans Ed.Publicacions Universitat Autònoma de Barcelona, Volum 3, 2006

LA FILOCALIA DE LA ORACIÓN DE JESÚS setena edició.
Ediciones Sígueme, Salamanca 2004

ORDINE, N. La utilidad de lo inútil Ed. Acantilado, Barcelona 2013

PASCUAL, R. Guia dels arbustos dels Països Catalans (en català). Ed. Pòrtic, Barcelona 1994

POTENTE, C. El desinterés como problema ético, estético y ontológico Rev. Internacional de Filosofía Mutatis Mutandi nº1, Santiago de Chile 2013

SANCHEZ-ASIAIN, J.A. La empresa como realidad estètica Ed. Real Academia de Bellas Artes de San Fernando, Madrid 1991

VICENS, F. ¿ Cómo se desarrolló la Revolución Francesa ? Ed. Rauter, Barcelona 1958

Discurs de contestació

Excm. Sr. Dr. José Luis Salido Banús

Excmo. Sr. Presidente
Excmas. e Ilmas. Autoridades
Excmos. Sres. Académicos
Sras. y Sres.

I.-Introito

En un año de celebración tan destacada, como lo es la que se corresponde con el cuarto centenario del fallecimiento de dos insignes literatos de dimensión universal, como son D. Miguel de Cervantes Saavedra y Sir William Shakespeare, el evento no podía ser ignorado por nuestra Real Corporación, pues tiene entre sus fines estatutariamente establecidos promover y propagar, entre otros, los avances de las letras y de las artes en sus más diversas manifestaciones sociales.

Permítaseme pues, por tan significado auditorio, que en la contestación al presente discurso de ingreso que acabamos de escuchar recurra en más de una ocasión, a modo de parvo pero sentido homenaje a tan excelsos escritores, a frases célebres de estos irrepetibles genios de la literatura o de sus personajes de ficción más recreados, para hilvanar el presente discurso de contestación. En el convencimiento de que con su ayuda, a lo mejor, se pueden convertir, aunque solo sea en aceptables, las palabras dictadas por este modesto disertador.

Señala D. Miguel que *“el agradecimiento que solo consiste en el deseo es cosa muerta, como es muerta la fe sin obras”*. Pues bien con el propósito de seguir este enunciado, que mil seiscientos años antes de que lo pusiera Cervantes en boca de sus personajes, ya había calado en lo más íntimo de los hombres a través del cristianismo, quisiera expresar mi más profundo agradeci-

miento a los órganos de gobierno de nuestra Real Academia, visible y dignamente representados por su presidente el Excmo. Sr. Dr. Dr. D. Alfredo Rocafort Nicolau, por otorgarme una vez más el privilegio de contestar a un discurso de ingreso.

Esta inmerecida designa supone para el dicente, también en esta ocasión, un inmenso honor por lo que tiene de participación en la vida de una institución tan prestigiosa como es la Real Academia Europea de Doctores. Participación que entiendo no puede ser meramente pasiva, sino activa, ilusionada y haciendo de ella una auténtica vocación al servicio del conocimiento y de la cultura. Es cierto que como dijo Virgilio en *Églogas* (II, 65) "*Trahit sua quemque voluptas*". Es decir que cada cual tiene sus aficiones, pero en mi modesto parecer, una de ellas ha de ser, en el académico, la participación reiterada, viva, decidida y responsable en los actos y en el devenir de la Academia a la que pertenece.

Pero también la designación se agradece y amplía el honor, por la calidad profesional y humana del beneficiario a quien, siguiendo el razonamiento de D. Quijote, *daré crédito por sus obras y no por sus palabras*. Obras que como diré más adelante avalan, sin duda alguna, su ingreso en esta Real Corporación. Pues por seguir parafraseando a aquel ilustre caballero andante: *quien mucho ha visto y leído tiene muy avivado el ingenio*. Y ese es el caso de nuestro neófito el Excmo. Sr. Dr. D. Jordi Martí Pidelaserra.

Y aún queda una tercera dimensión que agradecer, que a diferencia de las anteriores que no por protocolarias son menos sentidas, es más íntima y más personal. Es la que encierra la oportunidad de enfrentarse a un nuevo reto. El reto que significa la responsabilidad de representar, desde el orgullo de pertenecía y con la dignidad exigible, a tan docta y Real Institución,

en un momento de mágica y sobria solemnidad, a través de un discurso que se estructura desde la libertad más absoluta: *libertas inaestimabilis res est*, señala el Digesto. Permitiendo al orador volcar en él su pensamiento y elucubraciones sobre el mismo acto, su trascendencia y el propio contenido material del discurso del recipiendario y su persona.

II.-Del académico recipiendario y su obra

El nuevo académico, se doctoró en Ciencias Económicas y empresariales en la Universidad de Barcelona en 1993, en la que ejerce docencia como Profesor Titular en el Departamento de Contabilidad de la Facultad de Economía y Empresa. Es un profesor hecho desde dentro del mundo universitario, es decir desde el esfuerzo en el estudio, la perseverancia en la investigación, la curiosidad sobre el conocimiento global y la dedicación vocacional a la enseñanza, que revalida hoy aquella frase de Séneca: *“Homines dum docent discunt”* (los hombres aprenden mientras enseñan). Estas características, junto a otras virtudes y habilidades personales se ven reflejadas en su *“curriculum vitae”*, tanto en lo que se refiere a su obra científica publicada como en lo relativo a su dedicación académica, no solo como enseñante sino también como gestor de las estructuras universitarias.

Si a su obra científica hay que referirse, bastará con señalar sus más de 20 publicaciones en revistas especializadas y su participación en solitario o en calidad de co-autor en más de sesenta libros publicados, tanto en España como en otros países de la Unión Europea, tanto sobre su especialidad como sobre cuestiones tangenciales a la misma, en los que no solo teoriza sobre algunos de los grandes problemas de nuestro tiempo (*“Escuchar, pensar, hablar”* publicado en 2012 o *“Democracia Política y Sociedad”* de ese mismo año son títulos acreditativos

de lo que se acaba de sostener), sino que dejando de lado aquel “*in aere aedificare*” de San Agustín, entra junto a otros ilustres Profesores, en cuestiones tan prácticas concernientes a “Como crear y hacer funcionar una empresa” obra que ya va por su novena edición.

Como gestor de estructuras universitarias, el recipiendario ha demostrado una capacidad de adaptación a todas ellas, transitando siempre con éxito entre diferentes Universidades. En este sentido ha sido Director de la Escuela Universitaria del Maresme adscrita a la Universidad Pompeu Fabra, Coordinador de Estudios Empresariales en la Universitat Oberta de Catalunya y Jefe de Estudios en los Grados Tributario y Contable y de Estudios Inmobiliarios en la Facultad de Economía y Empresa de la Universidad de Barcelona.

Igualmente en este marco de dedicación universitaria ha participado dictando ponencias o aportando comunicaciones en diferentes congresos tanto nacionales como internacionales o realizando en calidad de investigador principal proyectos y contratos de investigación. Ejemplo de lo primero es el caso del III Workshop de Investigación para estudiantes del Doctorado de Empresa, celebrado en Barcelona en 2013, en el que presentó la ponencia “Definiciones de las Normas Internacionales de Contabilidad”. Y de lo segundo el Proyecto de Investigación relativo al “Análisis comparativo de los estados contables en los países de habla hispana” y su participación en el Comité Científico de la *International Cost Control Association*.

El Dr. Martí Pidelaserra, es además lo que podríamos denominar un “profesor con inquietud curiosa”. Inquietud y curiosidad por el conocimiento global. ¿O es que no merece este apelativo, una persona que, además de sus lenguas vernáculas habla otras cinco lenguas vehiculares en el ámbito internacional, al margen del latín y el esperanto?

Con todo, donde hoy y ahora se pone de manifiesto la curiosidad científica e intelectual del Dr. Martí Pidelaserra es en el discurso que acabamos de escuchar.

III.- El discurso de ingreso

Se trata de un discurso emotivo en sus inicios, enigmático en su planteamiento y de síntesis en sus postrimerías. Situado entre la tradición, la filosofía y la ciencia, con elementos de crecimiento personal relacionados con un injerto practicado a un árbol denominado “Llúcia” es con el que el autor inicia su andadura evocando pasajes de su infancia cargados de emoción, añoranza e intimidad, para ir desarrollando con imaginación y creatividad un título: L’Empresa més enllà de l’obra estètica” que “prima facie” está vinculado a su formación académica y profesional, pero que inmediatamente se descompone en elementos singulares que son analizados en su individualidad, para volverse a unir al final, dando al conjunto un halo platónico cuyo epílogo es justamente un ejemplo real de cuanto se acaba de exponer.

Es en mi modesta opinión un discurso articulado desde la sinceridad y el convencimiento, que se adapta a aquella frase de Cicerón a Ático: “*Mea mihi consciencia pluris et quam omnium sermo*” (Mi conciencia me importa más que el discurso de todos).

Las primeras conjeturas se centran en una disquisición entre el significado de creer y sus consecuencias y vinculaciones más inmediatas: Creer, obediencia y fe se dan aquí la mano para ir a desembocar en la experiencia.

Experiencia que resulta insuficiente para el autor a la hora de explicar los fenómenos naturales y que le empuja decididamen-

te hacia el estudio de las ciencias sociales, pues es en la sociedad en la que vislumbra las posibilidades de crear nuevos seres sociales a base de conectar diferentes individualidades ciertas y tangibles.

Es a partir de este momento en que empieza a desentrañarse la madeja que inicialmente aparecía confusa. El árbol, el injerto, la filosofía, la filocalia, la obra de arte y las personas jurídicas en último término, no van a ser más que eslabones de una misma cadena que nos conduce al objeto íntimo y real del discurso: La empresa.

En el lenguaje figurado puesto de manifiesto por el Dr. Martí Pidelaserra la mención a la filosofía persigue el objetivo de, jugando intelectualmente con las tres sub-disciplinas que forman parte de aquella y sus derivadas, llegar a la conclusión que en las ciencias sociales para construir un nuevo ser social existe la incertidumbre sobre la combinación perfecta.

Para ir avanzando en esta construcción evolucionada del pensamiento sobre las nuevas estructuras, el recipiendario se detiene en reflexiones en torno a la Ética y a la Estética para llamar la atención de que en la actualidad los grandes debates se mantienen utilizando las potencialidades del razonamiento ético pues nos permiten distinguir entre lo que está bien de lo que está mal. Cuantos disgustos se evitaría el Mundo si en la génesis de cualquier acción humana existiera un análisis ético de la misma.

La mención a la Filocalia descubre pronto su finalidad, pues la búsqueda de la verdad filosófica, nos dirige también a la búsqueda de la belleza y de ahí, después de incorporar al debate el amor al logos o filología, acabar concluyendo que todas las

especulaciones abstractas son necesarias para la edificación de nuevos seres sociales, pero no suficientes. Es necesaria además una concreción, un plus de certidumbre que nos permita crear lo que el Dr. Martí denomina, en su reflexión, la obra de arte. Es a mi entender algo parecido a lo que William Shakespeare reclamaba sobre la realidad de las cosas: *“En nuestros locos intentos, renunciamos a lo que somos, por lo que esperamos ser”*.

La obra de arte se nos plantea en este sentido, como resultado de una lógica inductiva que lleva a término una combinación, unión, superposición e interrelación de elementos que un determinado colectivo entiende que es armoniosa, estética e incluso, en la terminología utilizada a lo largo de todo el discurso, bella.

Siguen a continuación y empezando por una referencia obligada a las personas jurídicas, los análisis sobre lo que ciertamente constituye el epílogo de todo el discurso y que se concreta en la siguiente frase del nuevo Académico: “D’entre aquestes persones jurídiques n’hi unes de molt especials que són les empreses. Aquestes em van captivar i a elles he dedicat els meus anys com acadèmic. Són elles les que m’han fet pensar continuament en l’obra d’art”.

Así pues, llegamos a la síntesis final. Las personas jurídicas y entre ellas las empresas son pequeñas obras de arte de creación colectiva en la que es necesaria la conjunción de diferentes elementos humanos y materiales que finalmente y para garantizar el éxito de su funcionamiento deben estar hábilmente dirigidas a fin y efecto de dar total satisfacción a los diferentes intereses que en su momento alumbraron, pese a los riesgos y aventuras que ello supone, su nacimiento.

Toda una compleja reflexión, sin duda.

Y acabo Sr. Presidente.

Querido Jordi, hoy la Real Academia Europea de Doctores ha vestido sus mejores galas para recibirte con ilusión y esperanza como nuevo Académico Numerario de la misma.

Con ilusión, por poder compartir experiencias con un amante del conocimiento y de la sabiduría en sus más variopintas manifestaciones. Con un científico que en esta búsqueda incesante de saber lo que hay después de..., con seguridad compartirá la famosa frase de Aníbal a sus generales: *Aut viam inveniam aut faciam*. Encontraré el camino o haré otro.

Con esperanza, por cuanto a partir de tu compromiso recientemente confirmado, tenemos el pleno convencimiento de que tu dedicación a esta Real y Europea Institución aumentará sin duda su prestigio y contribuirá decididamente a conseguir los fines que estatutariamente tenemos encomendados.

En nombre de todos los Académicos recibe nuestra más cordial bienvenida que quedará sellada con el fraternal abrazo que en este momento te transmito.

He dicho.

PUBLICACIONS DE LA REIAL ACADÈMIA EUROPEA DE DOCTORS

Directori 1991

Los tejidos tradicionales en las poblaciones pirenaicas (Discurs de promoció a acadèmic numerari de l'Excm. Sr. Eduardo de Aysa Satué, Doctor en Ciències Econòmiques, i contestació per l'Excm. Sr. Josep A. Plana i Castellví, Doctor en Geografia i Història) 1992.

La tradición jurídica catalana (Conferència magistral de l'acadèmic de número Excm. Sr. Josep Joan Pintó i Ruiz, Doctor en Dret, en la Solemne Sessió d'Apertura de Curs 1992-1993, que fou presidida per SS.MM. el Rei Joan Carles I i la Reina Sofia) 1992.

La identidad étnica (Discurs d'ingrés de l'acadèmic numerari Excm. Sr. Ángel Aguirre Baztán, Doctor en Filosofia i Lletres, i contestació per l'Excm. Sr. Josep Ma. Pou d'Avilés, Doctor en Dret) 1993.

Els laboratoris d'assaig i el mercat interior; Importància i nova concepció (Discurs d'ingrés de l'acadèmic numerari Excm. Sr. Pere Miró i Plans, Doctor en Ciències Químiques, i contestació per l'Excm. Sr. Josep Ma. Simón i Tor, Doctor en Medicina i Cirurgia) 1993.

Contribución al estudio de las Bacteriemias (Discurs d'ingrés de l'acadèmic corresponent II-lm. Sr. Miquel Marí i Tur, Doctor en Farmàcia, i contestació per l'Excm. Sr. Manuel Subirana i Cantarell, Doctor en Medicina i Cirurgia) 1993.

Realitat i futur del tractament de la hipertròfia benigna de pròstata (Discurs de promoció a acadèmic numerari de l'Excm. Sr. Joaquim Gironella i Coll, Doctor en Medicina i Cirurgia i contestació per l'Excm. Sr. Albert Casellas i Condom, Doctor en Medicina i Cirurgia i President del Col·legi de Metges de Girona) 1994.

La seguridad jurídica en nuestro tiempo. ¿Mito o realidad? (Discurs d'ingrés de l'acadèmic numerari Excm. Sr. José Méndez Pérez, Doctor en Dret, i contestació per l'Excm. Sr. Ángel Aguirre Baztán, Doctor en Filosofia i Lletres) 1994.

La transició demogràfica a Catalunya i a Balears (Discurs d'ingrés de l'acadèmic numerari Excm. Sr. Tomàs Vidal i Bendito, Doctor en Filosofia i Lletres, i contestació per l'Excm. Sr. Josep Ferrer i Bernard, Doctor en Psicologia) 1994.

L'art d'ensenyar i d'aprendre (Discurs de promoció a acadèmic numerari de l'Excm. Sr. Pau Umbert i Millet, Doctor en Medicina i Cirurgia, i contestació per l'Excm. Sr. Agustín Luna Serrano, Doctor en Dret) 1995.

Sessió necrològica en record de l'Excm. Sr. Lluís Dolcet i Boxeres, Doctor en Medicina i Cirurgia i Degà-emèrit de la Reial Acadèmia de Doctors, que morí el 21 de gener de 1994. Enaltiren la seva personalitat els acadèmics de número Excms. Srs. Drs. Ricard Garcia i Vallès, Josep Ma. Simón i Tor i Albert Casellas i Condom. 1995.

La Unió Europea com a creació del geni polític d'Europa (Discurs d'ingrés de l'acadèmic numerari Excm. Sr. Jordi Garcia-Petit i Pàmies, Doctor en Dret, i contestació per l'Excm. Sr. Josep Llort i Brull, Doctor en Ciències Econòmiques) 1995.

La explosión innovadora de los mercados financieros (Discurs d'ingrés de l'acadèmic corresponent Il·lm. Sr. Emilio Soldevilla García, Doctor en Ciències Econòmiques i Empresarials, i contestació per l'Excm. Sr. José Méndez Pérez, Doctor en Dret) 1995.

La cultura com a part integrant de l'Olimpisme (Discurs d'ingrés com a acadèmic d'Honor de l'Excm. Sr. Joan Antoni Samaranch i Torelló, Marquès de Samaranch, i contestació per l'Excm. Sr. Jaume Gil Aluja, Doctor en Ciències Econòmiques) 1995.

Medicina i Tecnologia en el context històric (Discurs d'ingrés de l'acadèmic numerari Excm. Sr. Felip Albert Cid i Rafael, Doctor en Medicina i Cirurgia, i contestació per l'Excm. Sr. Ángel Aguirre Baztán) 1995.

Els sòlids platònics (Discurs d'ingrés de l'acadèmica numerària Excma. Sra. Pilar Bayer i Isant, Doctora en Matemàtiques, i contestació per l'Excm. Sr. Ricard Garcia i Vallès, Doctor en Dret) 1996.

La normalització en Bioquímica Clínica (Discurs d'ingrés de l'acadèmic numerari Excm. Sr. Xavier Fuentes i Arderiu, Doctor en Farmàcia, i contestació per l'Excm. Sr. Tomàs Vidal i Bendito, Doctor en Geografia) 1996.

L'entropia en dos finals de segle (Discurs d'ingrés de l'acadèmic numerari Excm. Sr. David Jou i Mirabent, Doctor en Ciències Físiques, i contestació per l'Excm. Sr. Pere Miró i Plans, Doctor en Ciències Químiques) 1996.

Vida i música (Discurs d'ingrés de l'acadèmic numerari Excm. Sr. Carles Ballús i Pascual, Doctor en Medicina i Cirurgia, i contestació per l'Excm. Sr. Josep Ma. Espadaler i Medina, Doctor en Medicina i Cirurgia) 1996.

La diferencia entre los pueblos (Discurs d'ingrés de l'acadèmic corresponent Il·lm. Sr. Sebastià Trías Mercant, Doctor en Filosofia i Lletres, i contestació per l'Excm. Sr. Ángel Aguirre Baztán, Doctor en Filosofia i Lletres) 1996.

L'aventura del pensament teològic (Discurs d'ingrés de l'acadèmic numerari Excm. Sr. Josep Gil i Ribas, Doctor en Teologia, i contestació per l'Excm. Sr. David Jou i Mirabent, Doctor en Ciències Físiques) 1996.

El derecho del siglo XXI (Discurs d'ingrés com a acadèmic d'Honor de l'Excm. Sr. Dr. Rafael Caldera, President de Venezuela, i contestació per l'Excm. Sr. Ángel Aguirre Baztán, Doctor en Filosofia i Lletres) 1996.

L'ordre dels sistemes desordenats (Discurs d'ingrés de l'acadèmic numerari Excm. Sr. Josep Ma. Costa i Torres, Doctor en Ciències Químiques, i contestació per l'Excm. Sr. Joan Bassegoda i Novell, Doctor en Arquitectura) 1997.

Un clam per a l'ocupació (Discurs d'ingrés de l'acadèmic numerari Excm. Sr. Isidre Fainé i Casas, Doctor en Ciències Econòmiques, i contestació per l'Excm. Sr. Joan Bassegoda i Nonell, Doctor en Arquitectura) 1997.

Rosalía de Castro y Jacinto Verdaguer, visión comparada (Discurs d'ingrés de l'acadèmic numerari Excm. Sr. Jaime M. de Castro Fernández, Doctor en Dret, i contestació per l'Excm. Sr. Pau Umbert i Millet, Doctor en Medicina i Cirurgia) 1998.

La nueva estrategia internacional para el desarrollo (Discurs d'ingrés de l'acadèmic numerari Excm. Sr. Santiago Ripol i Carulla, Doctor en Dret, i contestació per l'Excm. Sr. Joaquim Gironella i Coll, Doctor en Medicina i Cirurgia) 1998.

El aura de los números (Discurs d'ingrés de l'acadèmic numerari Excm. Sr. Eugenio Oñate Ibáñez de Navarra, Doctor en Enginyeria de Camins,

Canals i Ports, i contestació per l'Excm. Sr. David Jou i Mirabent, Doctor en Ciències Físiques) 1998.

Nova recerca en Ciències de la Salut a Catalunya (Discurs d'ingrés de l'acadèmica numerària Excma. Sra. Anna Maria Carmona i Cornet, Doctora en Farmàcia, i contestació per l'Excm. Josep Ma. Costa i Torres, Doctor en Ciències Químiques) 1999.

Dilemes dinàmics en l'àmbit social (Discurs d'ingrés de l'acadèmic numerari Excm. Sr. Albert Biayna i Mulet, Doctor en Ciències Econòmiques, i contestació per l'Excm. Sr. Josep Ma. Costa i Torres, Doctor en Ciències Químiques) 1999.

Mercats i competència: efectes de liberalització i la desregulació sobre l'eficàcia econòmica i el benestar (Discurs d'ingrés de l'acadèmic numerari Excm. Sr. Amadeu Petitbó i Juan, Doctor en Ciències Econòmiques, i contestació per l'Excm. Sr. Jaime M. de Castro Fernández, Doctor en Dret) 1999.

Epidemias de asma en Barcelona por inhalación de polvo de soja (Discurs d'ingrés de l'acadèmica numerària Excma. Sra. Ma. José Rodrigo Anoro, Doctora en Medicina, i contestació per l'Excm. Sr. Josep Llort i Brull, Doctor en Ciències Econòmiques) 1999.

Hacia una evaluación de la actividad cotidiana y su contexto: ¿Presente o futuro para la metodología? (Discurs d'ingrés de l'acadèmica numerària Excma. Sra. Maria Teresa Anguera Argilaga, Doctora en Filosofia i Lletres (Psicologia) i contestació per l'Excm. Sr. Josep A. Plana i Castellví, Doctor en Geografia i Història) 1999.

Directorio 2000

Génesis de una teoría de la incertidumbre. Acte d'imposició de la Gran Creu de l'Orde d'Alfons X el Savi a l'Excm. Sr. Dr. Jaume Gil-Aluja, Doctor en Ciències Econòmiques i Financeres) 2000.

Antonio de Capmany: el primer historiador moderno del Derecho Mercantil (discurs d'ingrés de l'acadèmic numerari Excm. Sr. Dr. Xabier Añoberos Trías de Bes, Doctor en Dret, i contestació per l'Excm. Sr. Dr. Santiago Dexeus i Trías de Bes, Doctor en Medicina i Cirurgia) 2000.

La medicina de la calidad de vida (Discurs d'ingrés de l'acadèmic numerari Excm. Sr. Luís Rojas Marcos, Doctor en Psicologia, i contestació per l'Excm. Sr. Dr. Ángel Aguirre Baztán, Doctor en psicologia) 2000.

Pour une science touristique: la tourismologie (Discurs d'ingrés de l'acadèmic corresponent Il·lm. Sr. Dr. Jean-Michel Hoerner, Doctor en Lletres i President de la Universitat de Perpinyà, i contestació per l'Excm. Sr. Dr. Jaume Gil-Aluja, Doctor en Ciències Econòmiques) 2000.

Virus, virus entèrics, virus de l'hepatitis A (Discurs d'ingrés de l'acadèmic numerari Excm. Sr. Dr. Albert Bosch i Navarro, Doctor en Ciències Biològiques, i contestació per l'Excm. Sr. Dr. Pere Costa i Batllori, Doctor en Veterinària) 2000.

Mobilitat urbana, medi ambient i automòbil. Un desafiament tecnològic permanent (Discurs d'ingrés de l'acadèmic numerari Excm. Sr. Dr. Pere de Esteban Altirriba, Doctor en Enginyeria Industrial, i contestació per l'Excm. Sr. Dr. Carlos Dante Heredia García, Doctor en Medicina i Cirurgia) 2001.

El rei, el burgès i el cronista: una història barcelonina del segle XIII (Discurs d'ingrés de l'acadèmic numerari Excm. Sr. Dr. José Enrique Ruiz-Domènec, Doctor en Història, i contestació per l'Excm. Sr. Dr. Felip Albert Cid i Rafael, Doctor en Medicina i Cirurgia) 2001.

La informació, un concepte clau per a la ciència contemporània (Discurs d'ingrés de l'acadèmic numerari Excm. Sr. Dr. Salvador Alsius i Clavera, Doctor en Ciències de la Informació, i contestació per l'Excm. Sr. Dr. Eugenio Oñate Ibáñez de Navarra, Doctor en Enginyeria de Camins, Canals i Ports) 2001.

La drogaaddicció com a procés psicobiològic (Discurs d'ingrés de l'acadèmic numerari Excm. Sr. Miquel Sánchez-Turet, Doctor en Ciències Biològiques, i contestació per l'Excm. Sr. Pedro de Esteban Altirriba, Doctor en Enginyeria Industrial) 2001.

Un univers turbulent (Discurs d'ingrés de l'acadèmic numerari Excm. Sr. Dr. Jordi Isern i Vilaboy, Doctor en Física, i contestació per l'Excm. Sra. Dra. Maria Teresa Anguera Argilaga, Doctora en Psicologia) 2002.

L'envelliment del cervell humà (Discurs de promoció a acadèmic numerari de l'Excm. Sr. Dr. Jordi Cervós i Navarro, Doctor en Medicina i Cirurgia, i contestació per l'Excm. Sr. Dr. Josep Ma. Pou d'Avilés, Doctor en Dret) 2002.

Les telecomunicacions en la societat de la informació (Discurs d'ingrés de l'acadèmic numerari Excm. Sr. Dr. Àngel Cardama Aznar, Doctor en Enginyeria de Telecomunicacions, i contestació per l'Excm. Sr. Dr. Eugenio Oñate Ibáñez de Navarra, Doctor en Enginyeria de Camins, Canals i Ports) 2002.

La veritat matemàtica (Discurs d'ingrés de l'acadèmic numerari Excm. Sr. Dr. Josep Pla i Carrera, doctor en Matemàtiques, i contestació per l'Excm. Sr. Dr. Josep Ma. Costa i Torres, Doctor en Ciències Químiques) 2003.

L'humanisme essencial de l'arquitectura moderna (Discurs d'ingrés de l'acadèmic numerari Excm. Sr. Dr. Helio Piñón i Pallarés, Doctor en Arquitectura, i contestació per l'Excm. Sr. Dr. Xabier Añoveros Trías de Bes, Doctor en Dret) 2003.

De l'economia política a l'economia constitucional (Discurs d'ingrés de l'acadèmic numerari Excm. Sr. Dr. Joan Francesc Corona i Ramon, Doctor en Ciències Econòmiques i Empresarials, i contestació per l'Excm. Sr. Dr. Xavier Iglesias i Guiu, Doctor en Medicina) 2003.

Temperància i empatia, factors de pau (Conferència dictada en el curs del cicle de la Cultura de la Pau per el Molt Honorable Senyor Jordi Pujol, President de la Generalitat de Catalunya, 2001) 2003.

Reflexions sobre resistència bacteriana als antibiòtics (Discurs d'ingrés de l'acadèmica numerària Excma. Sra. Dra. Ma. de los Angeles Calvo i Torras, Doctora en Farmàcia i Veterinària, i contestació per l'Excm. Sr. Dr. Pere Costa i Batllori, Doctor en Veterinària) 2003.

La transformación del negocio jurídico como consecuencia de las nuevas tecnologías de la información (Discurs d'ingrés de l'acadèmic numerari Excm. Sr. Dr. Rafael Mateu de Ros, Doctor en Dret, i contestació per l'Excm. Sr. Dr. Jaime Manuel de Castro Fernández, Doctor en Dret) 2004.

La gestión estratégica del inmovilizado (Discurs d'ingrés de l'acadèmica numerària Excma. Sra. Dra. Anna Maria Gil Lafuente, Doctora en Ciències Econòmiques i Empresarials, i contestació per l'Excm. Sr. Dr. Josep J. Pintó i Ruiz, Doctor en Dret) 2004.

Los costes biológicos, sociales y económicos del envejecimiento cerebral (Discurs d'ingrés de l'acadèmic numerari Excm. Sr. Dr. Félix F. Cruz-Sánchez, Doctor en Medicina i Cirurgia, i contestació per l'Excm. Sr. Dr. Josep Pla i Carrera, Doctor en Matemàtiques) 2004.

El conocimiento glaciar de Sierra Nevada. De la descripción ilustrada del siglo XVIII a la explicación científica actual. (Discurs d'ingrés de l'acadèmic numerari Excm. Sr. Dr. Antonio Gómez Ortiz, Doctor en Geografia, i contestació per l'acadèmica de número Excma. Sra. Dra. Maria Teresa Anguera Argilaga, Doctora en Filosofia i Lletres (Psicologia))2004.

Los beneficios de la consolidación fiscal: una comparativa internacional (Discurs de recepció com a acadèmic d'Honor de l'Excm. Sr. Dr. Rodrigo de Rato y Figaredo, Director-Gerent del Fons Monetari Internacional. El seu padrí d'investidura és l'acadèmic de número Excm. Sr. Dr. Jaime Manuel de Castro Fernández, Doctor en Dret) 2004.

Evolución histórica del trabajo de la mujer hasta nuestros días (Discurs d'ingrés de l'acadèmic numerari Excm. Sr. Dr. Eduardo Alemany Zaragoza, Doctor en Dret, i contestació per l'acadèmic de número Excm. Sr. Dr. Rafel Orozco i Delclós, Doctor en Medicina i Cirurgia) 2004.

Geotecnia: una ciencia para el comportamiento del terreno (Discurs d'ingrés de l'acadèmic numerari Excm. Sr. Dr. Antonio Gens Solé, Doctor en Enginyeria de Camins, Canals i Ports, i contestació per l'acadèmic de número Excm. Sr. Dr. Eugenio Oñate Ibáñez de Navarra, Doctor en Enginyeria de Camins, Canals i Ports) 2005.

Sessió acadèmica a Perpinyà, on actuen com a ponents; Excma. Sra. Dra. Anna Maria Gil Lafuente, Doctora en Ciències Econòmiques i Empresarials i Excm. Sr. Dr. Jaume Gil-Aluja, Doctor en Ciències Econòmiques i Empresarials: “Nouvelles perspectives de la recherche scientifique en économie et gestion”; Excm. Sr. Dr. Rafel Orozco i Delcós, Doctor en Medicina i Cirurgia: “L'impacte mèdic i social de les cèl·lules mare”; Excma. Sra. Dra. Anna Maria Carmona i Cornet, Doctora en Farmàcia: “Nouvelles stratégies oncologiques”; Excm. Sr. Dr. Pere Costa i Batllori, Doctor en Veterinària: “Les résistances bactériennes a les antibiotiques”. 2005.

Los procesos de concentración empresarial en un mercado globalizado y la consideración del individuo (Discurs d'ingrés de l'acadèmic de número Excm. Sr. Dr. Fernando Casado Juan, Doctor en Ciències Econòmiques

i Empresarials, i contestació de l'Excm. Sr. Dr. Josep Ma. Costa i Torres, Doctor en Ciències Químiques) 2005.

"Son nou de flors els rams li renc" (Discurs d'ingrés de l'acadèmic numerari Excm. Sr. Dr. Jaume Vallcorba Plana, Doctor en Filosofia i Lletres (Secció Filologia Hispànica), i contestació per l'acadèmic de número Excm. Sr. Dr. José Enrique Ruíz-Domènec, Doctor en Filosofia i Lletres) 2005.

Historia de la anestesia quirúrgica y aportación española más relevante (Discurs d'ingrés de l'acadèmic de número Excm. Sr. Dr. Vicente A. Gancedo Rodríguez, Doctor en Medicina i Cirurgia, i contestació per l'acadèmic de número Excm. Sr. Dr. Josep Llort i Brull, Doctor en Ciències Econòmiques i Empresarials) 2006.

El amor y el desamor en las parejas de hoy (Discurs d'ingrés de l'acadèmic de número Excm. Sr. Dr. Paulino Castells Cuixart, Doctor en Medicina i Cirurgia, i contestació per l'acadèmic de número Excm. Sr. Dr. Joan Trayter i Garcia, Doctor en Ciències Econòmiques i Empresarials) 2006.

El fenomen mundial de la deslocalització com a instrument de reestructuració empresarial (Discurs d'ingrés de l'acadèmic de número Excm. Sr. Dr. Alfredo Rocafort i Nicolau, Doctor en Ciències Econòmiques i Empresarials, i contestació per l'acadèmic de número Excm. Sr. Dr. Isidre Fainé i Casas, Doctor en Ciències Econòmiques i Empresarials) 2006.

Biomaterials per a dispositius implantables en l'organisme. Punt de trobada en la Historia de la Medicina i Cirurgia i de la Tecnologia dels Materials (Discurs d'ingrés de l'acadèmic de número Excm. Sr. Dr. Josep Anton Planell i Estany, Doctor en Ciències Físiques, i contestació per l'acadèmic de número Excm. Sr. Dr. Pere Costa i Batllori, Doctor en Veterinària) 2006.

La ciència a l'Enginyeria: El llegat de l'école polytechnique. (Discurs d'ingrés de l'acadèmic de número Excm. Sr. Dr. Xavier Oliver i Olivella, Doctor en Enginyeria de Camins, Canals i Ports, i contestació per l'acadèmic de número Excm. Sr. Dr. Josep Pla i Carrera, Doctor en Matemàtiques) 2006.

El voluntariat: Un model de mecenatge pel segle XXI. (Discurs d'ingrés de l'acadèmica de número Excma. Sra. Dra. Rosamarie Cammany Dorr, Doctora en Sociologia de la Salut, i contestació per l'Excma. Sra. Dra. Anna Maria Carmona i Cornet, Doctora en Farmàcia) 2007.

El factor religioso en el proceso de adhesión de Turquía a la Unión Europea. (Discurs d'ingrés de l'acadèmic de número Excm. Sr. Dr. Josep Maria Ferré i Martí, Doctor en Dret, i contestació per l'acadèmic de número Excm. Sr. Dr. Carlos Dante Heredia García, Doctor en Medicina i Cirurgia) 2007.

Coneixement i ètica: reflexions sobre filosofia i progrés de la propedèutica mèdica. (Discurs d'ingrés de l'acadèmic de número Excm. Sr. Dr. Màrius Petit i Guinovart, Doctor en Medicina i Cirurgia, i contestació per l'acadèmic de número Excm. Sr. Dr. Josep Gil i Ribas, Doctor en Teologia) 2007.

Problemática de la familia ante el mundo actual. (Discurs d'ingrés de l'acadèmic honorari Excm. Sr. Dr. Gustavo José Noboa Bejarano, Doctor en Dret, i contestació per l'acadèmic de número Excm. Sr. Dr. Paulino Castells Cuixart, Doctor en Medicina i Cirurgia) 2007.

Alzheimer: Una aproximació als diferents aspectes de la malaltia. (Discurs d'ingrés de l'acadèmica honoraria Excma. Sra. Dra. Nuria Durany Pich, Doctora en Biologia, i contestació per l'acadèmic de número Excm. Sr. Dr. Eugenio Oñate, Doctor-Enginyer de Camins, Canals i Ports) 2008.

Guillem de Guimerà, Frare de l'hospital, President de la Generalitat i gran Prior de Catalunya. (Discurs d'ingrés de l'acadèmic honorari Excm. Sr. Dr. Josep Maria Sans Travé, Doctor en Filosofia i Lletres, i contestació per l'acadèmic de número Excm. Sr. D. José E. Ruiz Domènec, Doctor en Filosofia Medieval) 2008.

La empresa y el empresario en la historia del pensamiento económico. Hacia un nuevo paradigma en los mercados globalizados del siglo XXI. (Discurs d'ingrés de l'acadèmic corresponent Excm. Sr. Dr. Guillermo Sánchez Vilariño, Doctor Ciències Econòmiques i Financeres, i contestació per l'acadèmic de número Excm. Sr. Dr. Jaume Gil Aluja, Doctor en Ciències Econòmiques i Financeres) 2008.

Incertesa i bioenginyeria (Sessió Acadèmica dels acadèmics corresponents Excm. Sr. Dr. Joaquim Gironella i Coll, Doctor en Medicina i Cirurgia amb els ponents Excm. Sr. Dr. Joan Anton Planell Estany, Doctor en Ciències Físiques, Excma. Sra. Dra. Anna M. Gil Lafuente, Doctora en Ciències Econòmiques i Financeres i Il·lm. Sr. Dr. Humberto Villavicencio Mavrich, Doctor en Medicina i Cirurgia) 2008.

Els Ponts: Història i repte a l'enginyeria estructural (Sessió Acadèmica dels acadèmics numeraris Excm. Sr. Dr. Xavier Oliver Olivella, Doctor en Enginyeria de Camins, Canals i Ports, i Excm. Sr. Dr. Eugenio Oñate Ibáñez de Navarra, Doctor en Enginyeria de Camins, Canals i Ports, amb els Ponents Il·lm. Sr. Dr. Angel C. Aparicio Bengoechea, Professor i Catedràtic de Ponts de l'escola Tècnica Superior d'Enginyers de Camins, Canals i Ports de Barcelona, Il·lm. Sr. Dr. Ekkehard Ramm, Professor, institute Baustatik) 2008.

Marketing político y sus resultados (Discurs d'ingrés de l'acadèmic corresponent Excm. Sr. Dr. Francisco Javier Maqueda Lafuente, Doctor en Ciències Econòmiques i Empresarials i contestació per l'acadèmica de número Excm. Sra. Dra. Anna M. Gil Lafuente, Doctora en Ciències Econòmiques i Financeres) 2008.

Modelo de predicción de "Enfermedades" de las Empresas a través de relaciones Fuzzy (Discurs d'ingrés de l'acadèmic corresponent Excm. Sr. Dr. Antoni Terceño Gómez, Doctor en Ciències Econòmiques i contestació per l'acadèmic de número Excm. Sr. Dr. Paulino Castells Cuixart, Doctor en Medicina) 2009.

Células Madre y Medicina Regenerativa (Discurs d'ingrés de l'acadèmic corresponent Excm. Sr. Dr. Juan Carlos Izpisúa Belmonte, Doctor en Farmàcia i contestació per l'acadèmic de número Excm. Sr. Dr. Joaquim Gironella i Coll, Doctor en Medicina) 2009.

Financiación del déficit externo y ajustes macroeconómicos durante la crisis financiera El caso de Rumania (Discurs d'ingrés de l'acadèmic corresponent Excm. Sr. Dr. Mugur Isarescu, Doctor en Ciències Econòmiques, i contestació per l'acadèmic de número Excm. Sr. Dr. Alfredo Rocafort Nicolau, Doctor en Ciències Econòmiques i Empresarials) 2009.

El legado de Jean Monnet (Discurs d'ingrés de l'acadèmica numerària Excm. Sra. Dra. Teresa Freixas Sanjuán, Doctora en Dret, i contestació per l'acadèmic de número Excm. Sr. Dr. Fernando Casado Juan, Doctor en Ciències Econòmiques) 2010.

La economía china: Un reto para Europa (Discurs d'ingrés de l'acadèmic numerari Excm. Sr. Dr. Jose Daniel Barquero Cabrero, Doctor en Ciències Humanes, Socials i Jurídiques, i contestació per l'acadèmic de número Excm. Sr. Dr. Alfredo Rocafort Nicolau, Doctor en Ciències Econòmiques i Empresarials) 2010.

Les radiacions ionitzants i la vida (Discurs d'ingrés de l'acadèmic numerari Excm. Sr. Dr. Albert Biete i Solà, Doctor en Medicina, i contestació per l'acadèmic de número Excm. Sr. Dr. David Jou i Mirabent, Doctor en Ciències Físiques) 2010.

Gestió del control intern de riscos en l'empresa postmoderna: àmbits econòmic i jurídic (Discurs d'ingrés de l'acadèmic numerari Excm. Sr. Dr. Ramon Poch i Torres, Doctor en Dret i Ciències Econòmiques i Empresariales, i contestació per l'acadèmica de número Excma. Sra. Dra. Anna Maria Gil i Lafuente, Doctora en Ciències Econòmiques i Empresariales) 2010.

Tópicos típicos y expectativas mundanas de la enfermedad del Alzheimer (Discurs d'ingrés de l'acadèmic de número Excm. Sr. Dr. Rafael Blesa, Doctor en Medicina i Cirurgia, i contestació per l'acadèmic de número Excm. Sr. Dr. Josep Llorit i Brull, Doctor en Ciències econòmiques i Dret) 2010.

Los Estados Unidos y la hegemonía mundial: ¿Declive o reinvencción? (Discurs d'ingrés de l'acadèmic corresponent Excm. Sr. Dr. Mario Barquero i Cabrero, Doctor en Economia i Empresa, i contestació per l'acadèmic de número Excm. Sr. Dr. Alfredo Rocafort i Nicolau, Doctor en Ciències Econòmiques i Empresariales) 2010.

El derecho del Trabajo encrucijada entre los derechos de los trabajadores y el derecho a la libre empresa y la responsabilidad social corporativa (Discurs d'ingrés de l'acadèmic de número Excm. Sr. Dr. José Luis Salido Banús, Doctor en Dret, i contestació per l'acadèmic de número Excm. Sr. Dr. Manuel Subirana Canterell) 2011.

Una esperanza para la recuperación económica (Discurs d'ingrés de l'acadèmic numerari Excm. Sr. Dr. Jaume Gil i Lafuente, Doctor en Econòmiques, i contestació per l'acadèmic de número Excm. Sr. Dr. Josep Gil i Ribas, Doctor en Teologia) 2011.

Certes i incertes en el diagnòstic del càncer cutani: de la biologia molecular al diagnòstic no invasiu (Discurs d'ingrés de l'acadèmic numerari Excm. Sr. Dr. Josep Malveyh, Doctor en Medicina i Cirurgia, i contestació per l'acadèmic de número Excm. Sr. Dr. Josep Llorit, Doctor en Econòmiques i Dret) 2011.

Una mejor universidad para una economía más responsable (Discurs d'ingrés de l'acadèmic numerari Excm. Sr. Dr. Senén Barro Ameneiro, Doctor en

Ciències de la Computació i Intel·ligència, i contestació per l'acadèmic de número Excm. Sr. Dr. Jaume Gil i Aluja, Doctor en Ciències Econòmiques i Empresarials) 2012.

La transformació del món després de la crisi. Una anàlisi polièdrica i transversal (Sessió inaugural del Curs Acadèmic 2012-2013 on participen com a ponents: l'Excm. Sr. Dr. José Juan Pintó Ruiz, Doctor en Dret: “*El Derecho como amortiguador de la inequidad en los cambios y en la Economía como impulso rehumanizador*”, Excma. Sra. Dra. Rosmarie Cammany Dorr, Doctora en Sociologia de la Salut: “*Salut: mitjà o finalitat?*”, Excm. Sr. Dr. Àngel Aguirre Baztán, Doctor en Filosofia i Lletres: “*Globalización Económico-Cultural y Repliegue Identitario*”, Excm. Sr. Dr. Jaime Gil Aluja, Doctor en Econòmiques: “*La ciencia ante el desafío de un futuro progreso social sostenible*” i Excm. Sr. Dr. Eugenio Oñate Ibañez de Navarra, Doctor en Enginyeria de Camins, Canals i Ports: “*El reto de la transferencia de los resultados de la investigación a la industria*”), publicació en format digital www.reialacademiadoctors.cat, 2012.

La quantificació del risc: avantatges i limitacions de les assegurances (Discurs d'ingrés de l'acadèmica numeraria Excma. Sra. Dra. Montserrat Guillén i Estany, Doctora en Ciències Econòmiques i Empresarials, i contestació per l'acadèmica de número Excma. Sra. Dra. M. Teresa Anguera i Argilaga, Doctora en Filosofia i Lletres-Psicologia) 2013.

El procés de la visió: de la llum a la consciència (Discurs d'ingrés de l'acadèmic numerari Excm. Sr. Dr. Rafael Ignasi Barraquer i Compte, Doctor en Medicina i Cirurgia, i contestació per l'acadèmic de número Excm. Sr. Dr. José Daniel Barquero Cabrero, Doctor en Ciències Humanes, Socials i Jurídiques) 2013.

Formación e investigación: creación de empleo estable (Discurs d'ingrés de l'acadèmic numerari Excm. Sr. Dr. Mario Barquero Cabrero, Doctor en Economia, i contestació per l'acadèmic de número Excm. Sr. Dr. José Luis Salido Banús, Doctor en Dret) 2013.

El sagrament de l'Eucaristia: de l'Últim Sopar a la litúrgia cristiana antiga (Discurs d'ingrés de l'acadèmic numerari Excm. Sr. Dr. Armand Puig i Tàrrach, Doctor en Sagrada Escripura, i contestació per l'acadèmic de número Excm. Sr. Dr. Jaume Vallcorba Plana, Doctor en Filosofia i Lletres) 2013.

Al hilo de la razón. Un ensayo sobre los foros de debate (Discurso de ingreso del académico numerario Excmo. Sr. Dr. Enrique Tierno Pérez-Relaño, Doctor en Física Nuclear, y contestación por la académica de número Excm. Sra. Dra. Ana María Gil Lafuente, Doctora en Ciencias Económicas y Empresariales) 2014.

**Col·lecció Reial Acadèmia Europea de Doctors
Fundación Universitaria Eserp**

1. *La participació del Sistema Nerviós en la producció de la sang i en el procés cancerós* (Discurs d'ingrés de l'acadèmic numerari Excm. Sr. Dr. Pere Gascón i Vilaplana, Doctor en Medicina i Cirurgia, i contestació per l'acadèmica de número Excm. Sra. Dra. Montserrat Guillén i Estany, Doctora en Ciències Econòmiques i Empresarials) 2014.
ISBN: 978-84-616-8659-9, Dipòsit Legal: B-5605-2014
2. *Información financiera: luces y sombras* (Discurso de ingreso del académico numerario Excmo. Sr. Dr. Emili Gironella Masgrau, Doctor en Ciencias Económicas y Empresariales y contestación por el académico de número Excmo. Sr. Dr. José Luis Salido Banús, Doctor en Derecho) 2014.
ISBN: 978-84-616-8830-2, Depósito Legal: B-6286-2014
3. *Crisis, déficit y endeudamiento* (Discurso de ingreso del académico numerario Excmo. Sr. Dr. José Maria Gay de Liébana Saludas, Doctor en Ciencias Económicas y Doctor en Derecho y contestación por el académico de número Excmo. Sr. Dr. Juan Francisco Corona Ramón, Doctor en Ciencias Económicas y Empresariales) 2014.
ISBN: 978-84-616-8848-7, Depósito Legal: B-6413-2014
4. *Les empreses d'alt creixement: factors que expliquen el seu èxit i la seva sostenibilitat a llarg termini* (Discurs d'ingrés de l'acadèmic numerari Excm. Sr. Dr. Oriol Amat i Salas, Doctor en Ciències Econòmiques i Empresarials, i contestació per l'acadèmic de número Excm. Sr. Dr. Santiago Dexeus i Trias de Bes, Doctor en Medicina i Cirurgia) 2014.
ISBN: 978-84-616-9042-8, Dipòsit Legal: B-6415-2014

5. *Estructuras metálicas* (Discurso de ingreso del académico numerario Excmo. Sr. Dr. Joan Olivé Zaforteza, Doctor en Ingeniería Industrial y contestación por el académico de número Excmo. Sr. Dr. Xabier Añoberos Trias de Bes, Doctor en Derecho) 2014.
ISBN: 978-84-616-9671-0, Depósito Legal: B-7421-2014
6. *La acción exterior de las comunidades autónomas* (Discurso de ingreso del académico numerario Excmo. Sr. Dr. Josep Maria Bové Montero, Doctor en Administración y Dirección de Empresas y contestación por el académico de número Excmo. Sr. Dr. José María Gay de Liébana Saludas, Doctor en Ciencias Económicas y Doctor en Derecho) 2014.
ISBN: 978-84-616-9672-7, Depósito Legal: B-10952-201
7. *El eco de la música de las esferas. Las matemáticas de las consonancias* (Discurso de ingreso del académico numerario Excmo. Sr. Dr. Vicente Liern Carrión, Doctor en Ciencias Matemáticas (Física Teórica) y contestación por la académica de número Excma. Sra. Dra. Pilar Bayer Isant, Doctora en Matemáticas) 2014.
ISBN: 978-84-616-9929-2, Depósito Legal: B-11468-2014
8. *La media ponderada ordenada probabilística: Teoría y aplicaciones* (Discurso de ingreso del académico numerario Excmo. Sr. Dr. José María Merigó Lindahl, Doctor en Ciencias Económicas y Empresariales y contestación por el académico de número Excmo. Sr. Dr. Josep Pla i Carrera, Doctor en Ciencias Matemáticas) 2014.
ISBN: 978-84-617-0137-7, Depósito Legal: B-12322-2014
9. *La abogacía de la empresa y de los negocios en el siglo de la calidad* (Discurso de ingreso de la académica numeraria Excma. Sra. Dra. María José Esteban Ferrer, Doctora en Economía y Empresa y contestación por el académico de número Excmo. Sr. Dr. Carlos Dante Heredia García, Doctor en Medicina y Cirugía) 2014.
ISBN: 978-84-617-0174-2, Depósito Legal: B-12850-2014
10. *La ciutat, els ciutadans i els tributs* (Discurs d'ingrés de l'acadèmic numerari Excm. Sr. Dr. Joan-Francesc Pont Clemente, Doctor en Dret, i contestació per l'acadèmic de número Excm. Sr. Dr. Enrique Tierno Pérez-Relaño, Doctor en Física Nuclear) 2014.
ISBN: 978-84-617-0354-8, Dipòsit Legal: B-13403-2014

11. *Organización de la producción: una perspectiva histórica* (Discurso de ingreso de los académicos numerarios Excmo. Sr. Dr. Joaquín Bautista Valhondo, Doctor en Ingeniería Industrial y del Excmo. Sr. Dr. Francisco Javier Llovera Sáez, Doctor en Derecho y contestación por el académico de número Excmo. Sr. Dr. José Luis Salido Banús, Doctor en Derecho) 2014.
ISBN: 978-84-617-0359-3, Depósito Legal: B 13610-2014
12. *Correlación entre las estrategias de expansión de las cadenas hoteleras Internacionales y sus rentabilidades* (Discurso de ingreso del académico numerario Excmo. Sr. Dr. Onofre Martorell Cunill, Doctor en Economía y contestación por el académico de número Excmo. Sr. Dr. Josep Gil i Ribas, Doctor en Teología) 2014.
ISBN: 978-84-617-0546-7, Depósito Legal: B 15010-2014
13. *La tecnología, detonante de un nuevo panorama en la educación superior* (Discurso de ingreso del académico numerario Excmo. Sr. Dr. Lluís Vicent Safont, Doctor en Ciencias de la Información y contestación por el académico de número Excmo. Sr. Dr. José Daniel Barquero Cabrero, Doctor en Ciencias Humanas, Sociales y Jurídicas y Doctor en Administración y Alta Dirección de Empresas) 2014.
ISBN: 978-84-617-0886-4, Depósito Legal: B 16474-2014
14. *Globalización y crisis de valores* (Discurso de ingreso del académico de Honor Excmo. Sr. Dr. Lorenzo Gascón, Doctor en Ciencias Económicas y contestación por la académica de número Excmo. Sra. Dra. Ana María Gil Lafuente, Doctora en Ciencias Económicas y Empresariales) 2014.
ISBN: 978-84-617-0654-9, Depósito Legal: B 20074-2014
15. *Paradojas médicas* (Discurso de ingreso del Académico Correspondiente para Venezuela Excmo. Sr. Dr. Francisco Kerdel-Vegas, Doctor en Medicina y Cirugía y contestación por el académico de número Excmo. Sr. Dr. José Llorent Brull, Doctor en Ciencias Económicas y Doctor en Derecho) 2014.
ISBN: 978-84-617-1759-0, Depósito Legal: B 20401-2014
16. *La formación del directivo. Evolución del entorno económico y la comunicación empresarial* (Discurso de ingreso de los académicos numerarios Excmo. Sr. Dr. Juan Alfonso Cebrián Díaz, Doctor

en Ciencias Económicas y Empresariales y del Excmo Sr. Dr. Juan María Soriano Llobera, Doctor en Administración y Dirección de Empresas y Doctor en Ciencias Jurídicas y contestación por el académico de número Excmo. Sr. Dr. Fernando Casado Juan, Doctor en Ciencias Económicas y Empresariales) 2014.

ISBN:978-84-617-2813-8, Depósito Legal: B 24424-2014

17. *La filosofia com a cura de l'ànima i cura del món* (Discurs d'ingrés de l'acadèmic numerari Excm. Sr. Dr. Francesc Torralba Roselló, Doctor en Filosofia i Doctor en Teologia, i contestació per l'acadèmic de número Excm. Sr. Dr. David Jou i Mirabent, Doctor en Física) 2014.

ISBN: 978-84-617-2459-8, Dipòsit Legal: B 24425-2014

18. *Hacia una Teoría General de la Seguridad Marítima* (Discurso de ingreso del académico numerario Excmo. Sr. Dr. Jaime Rodrigo de Larrucea, Doctor en Derecho y Doctor en Ingeniería Náutica y contestación por el académico de número Excmo. Sr. Dr. Juan Francisco Corona Ramón, Doctor en Ciencias Económicas y Empresariales) 2015.

ISBN: 978-84-617-3623-2, Depósito Legal: B 27975-2014

Colección Real Academia Europea de Doctores

19. *Pensamiento Hipocrático, Biominimalismo y Nuevas Tecnologías. La Innovación en Nuevas Formas de Tratamiento Ortodóncico y Optimización del Icono Facial* (Discurso de ingreso del académico numerario Excmo. Sr. Dr. Luis Carrière Lluch, Doctor en Odontología y contestación por el académico de número Excmo. Sr. Dr. Antoni Terceño Gómez, Doctor en Ciencias Económicas y Empresariales) 2015.

ISBN: 978-84-606-5615-9, Depósito Legal: B 3966-2015

20. *Determinantes de las Escuelas de Pensamiento Estratégico de Oriente y Occidente y su contribución para el Management en las Organizaciones del Siglo XXI.* (Discurso de ingreso del académico Correspondiente para Chile Excmo. Sr. Dr. Francisco Javier Garrido Morales, Doctor en Ciencias Económicas y Empresariales y contestación por el académico de número Excmo. Sr. Dr. José Daniel Barquero

Cabrero, Doctor en Ciencias Humanas, Sociales y Jurídicas y Doctor en Administración y Alta Dirección de Empresas) 2015.

ISBN: 978-84-606-6176-4, Depósito Legal: B 5867-2015

21. *Nuevos tiempos, nuevos vientos: La identidad mexicana, cultura y ética en los tiempos de la globalización.* (Discurso de ingreso del académico Correspondiente para México Excmo. Sr. Dr. Manuel Medina Elizondo, Doctor en Ciencias de la Administración, y contestación por el académico de número Excmo. Sr. Dr. José Daniel Barquero Cabrero, Doctor en Ciencias Humanas, Sociales y Jurídicas y Doctor en Administración y Alta Dirección de Empresas) 2015.
ISBN: 78-84-606-6183-2, Depósito Legal: B 5868-2015

22. *Implante coclear. El oído biónico.* (Discurso del ingreso del académico numerario Excmo. Sr. Dr. Pedro Clarós Blanch, Doctor en Medicina y Cirugía y contestación por el académico de número Excmo. Sr. Dr. Joaquín Barraquer Moner, Doctor en Medicina y Cirugía) 2015.
ISBN: 978-84-606-6620-2, Depósito Legal: B 7832-2015

23. *La innovación y el tamaño de la empresa.* (Discurso del ingreso del académico numerario Excmo. Sr. Dr. Carlos Mallo Rodríguez, Doctor en Ciencias Económicas y contestación por el académico de número Excmo. Sr. Dr. José María Gay de Liébana Saludas, Doctor en Ciencias Económicas y Doctor en Derecho) 2015.
ISBN: 978-84-606-6621-9, Depósito Legal: B 7833- 2015

24. *Geologia i clima: una aproximació a la reconstrucció dels climes antics des del registre geològic* (Discurs d'ingrés de l'acadèmic numerari Excm. Sr. Dr. Ramon Salas Roig, Doctor en Geologia, i contestació per l'acadèmic de número Excm. Sr. Dr. Enrique Tierno Pérez-Relaño, Doctor en Física Nuclear) 2015.
ISBN: 978-84-606-6912-8, Dipòsit Legal: B 9017-2015

25. *Belleza, imagen corporal y cirugía estética* (Discurso del ingreso del académico numerario Excmo. Sr. Dr. Josep Maria Serra i Renom, Doctor en Medicina y Cirugía y contestación por el académico de número Excmo. Sr. Dr. José María Gay de Liébana Saludas, Doctor en Ciencias Económicas y Doctor en Derecho) 2015.
ISBN: 978-84-606-7402-3, Depósito Legal: B 10757-2015

26. *El poder y su semiología* (Discurso del ingreso del académico numerario Excmo. Sr. Dr. Michael Metzeltin, Doctor en Filología Románica y contestación por el académico de número Excmo. Sr. Dr. Joaquim Gironella i Coll, Doctor en Medicina y Cirugía) 2015.
ISBN: 978-84-606-7992-9, Depósito Legal: B 13171-2015

27. *Atentados a la privacidad de las personas* (Discurso de ingreso del académico de honor Excmo. Sr. Dr. Enrique Lecumberri Martí, Doctor en Derecho y contestación por el académico de número Excmo. Sr. Dr. Joan-Francesc Pont Clemente, Doctor en Derecho) 2015.
ISBN: 978-84-606-9163-1, Depósito Legal: B

28. *Panacea encadenada: La farmacología alemana bajo el yugo de la esvástica* (Discurso de ingreso del académico numerario Excmo. Sr. Dr. Francisco López Muñoz, Doctor en Medicina y Cirugía y Doctor en Lengua Española y Literatura y contestación por el académico de número Excmo. Sr. Dr. Joan-Francesc Pont Clemente, Doctor en Derecho) 2015.
ISBN: 978-84-606-9641-4, Depósito Legal: B 17701-2015

29. *Las políticas monetarias no convencionales: El Quantitative Easing*” (Discurso de ingreso del académico numerario Excmo. Sr. Dr. Juan Pedro Aznar Alarcón, Doctor en Economía y Administración de Empresas y contestación por el académico de número Excmo. Sr. Dr. José Luis Salido Banús, Doctor en Derecho) 2015.
ISBN: 978-84-608-299-1, Depósito Legal: B 25530-2015

30. *La utopía garantista del Derecho Penal en la nueva “Edad Media”* (Discurso de ingreso del académico numerario Excmo. Sr. Dr. Fermín Morales Prats, Doctor en Derecho y contestación por el académico de número Excmo. Sr. Dr. José María Gay de Liébana Saludas, Doctor en Ciencias Económicas y Doctor en Derecho) 2015.
ISBN- 978-84-608-3380-2, Depósito Legal: B 26395-2015

31. *Reflexions entorn el Barroc* (Discurs d’ingrés de l’acadèmic numerari Excm. Sr. Dr. Salvador de Brocà Tella, Doctor en Filosofia i lletres, i contestació per l’acadèmic de número Excm. Sr. Dr. Josep Gil Ribas, Doctor en Teologia) 2016.
ISBN- 978-84-608-4991-9, Depósito Legal: B 30143-2015

32. *Filosofia i Teologia a Incerta Glòria. Joan Sales repensa mig segle de cultura catalana* (Discurs d'ingrés de l'acadèmic numerari Excm. Sr. Dr. Josep-Ignasi Saranyana i Closa, Doctor en teologia i doctor en filosofia, i contestació per l'acadèmic de número Excm. Sr. Dr. Francesc Torralba i Roselló, Doctor en teologia i doctor en filosofia) 2016.
ISBN- 978- 84- 608-5239-1, Depósito Legal: B 1473-2016
33. *Empresa familiar: ¿Sucesión? ¿Convivencia generacional?* (Discurso de ingreso del académico numerario Excmo. Sr. Dr. Miguel Ángel Gallo Laguna de Rins, Doctor en Ingeniería y contestación por el académico de número Excmo. Sr. Dr. Pedro Clarós Blanch, Doctor en Medicina y Cirugía) 2016.
ISBN- 978 84 6085663-4, Depósito Legal: B 3910-2016
34. *Reflexiones y alternativas en torno a un modelo fiscal agotado.* (Discurso de ingreso del académico numerario Excmo. Sr. Dr. Antoni Durán-Sindreu Buxadé, Doctor en Derecho y contestación por el académico de número Excmo. Sr. Dr. Joan-Francesc Pont Clemente, Doctor en Derecho) 2016.
ISBN- 978-84-608-5834-8, Depósito Legal: B 4684-2016
35. *La figura del emprendedor y el concepto del emprendimiento.* (Discurso de ingreso del académico numerario Excmo. Sr. Dr. Antonio Pulido Gutiérrez, Doctor en Economía y contestación por el académico de número Excmo. Sr. Dr. José Daniel Barquero Cabrero, Doctor en Ciencias Humanas, Sociales y Jurídicas y Doctor en Alta Administración de Empresas) 2016.
ISBN- 978-84-608-5926-0, Depósito Legal: B 4685-2016
36. *La Cirugía digestiva del siglo XXI* (Discurso de ingreso del académico numerario Excmo. Sr. Dr. Juan Carlos García-Valdecasas Salgado, Doctor en Medicina y Cirugía y contestación por el académico de número Excmo. Sr. Dr. Xabier Añoveros Trias de Bes, Doctor en Derecho) 2016.
ISBN: 978-84-6086034-1, Depósito Legal: B 5802-2016
37. *Derecho civil, persona y democracia* (Discurso de ingreso del académico numerario Excmo. Sr. Dr. Alfonso Hernández-Moreno, Doctor en

- Derecho y contestación por el académico de número Excmo. Sr. Dr. Joan-Francesc Pont Clemente, Doctor en Derecho) 2016.
ISBN: 978-84-608-6838-5, Depósito Legal: B 7644-2016
38. *Entendiendo a Beethoven* (Discurso de ingreso del académico numerario Excmo. Sr. Dr. Francisco Javier Tapia García, Doctor en Medicina y Cirugía y contestación por el académico de número Excmo. Sr. Dr. Pedro Clarós Blanch, Doctor en Medicina y Cirugía) 2016.
ISBN: 978-84-608-7507-9, Depósito Legal: B 10567-2016
39. *Fútbol y lesiones de los meniscos* (Discurso de ingreso del académico numerario Excmo. Sr. Dr. Ramon Cugat Bertomeu, Doctor en Medicina y Cirugía y contestación por el académico de número Excmo. Sr. Dr. Pedro Clarós Blanch, Doctor en Medicina y Cirugía) 2016.
ISBN: 978-84-608-8578-8, Depósito Legal: B 12876-2016
40. *¿Hacia un nuevo derecho de gentes? El principio de dignidad de la persona como precursor de un nuevo derecho internacional* (Discurso de ingreso del académico numerario Excmo. Sr. Dr. Santiago J. Castellà Surribas, Doctor en Derecho y contestación por el académico de número Excmo. Sr. Dr. Joan-Francesc Pont Clemente, Doctor en Derecho) 2016.
ISBN: 978-84-608-8579-5 , Depósito Legal: B 14877-2016
41. *L'empresa més enllà de l'obra estètica* (Discurs d'ingrés de l'acadèmic numerari Excm. Sr. Dr. Jordi Martí Pidelaserra, Doctor en Ciències Econòmiques i Empresariales, i contestació per l'acadèmic de número Excm. Sr. Dr. José Luis Salido Banús, Doctor en Dret) 2016.
ISBN- 978-84-608-9360-8, Depósito Legal: B 15757-2016

RAD Tribuna Plural. La revista científica

REVISTA 1 - Número 1/2014

Globalización y repliegue identitario, *Ángel Aguirre Baztán*. El pensament cristià, *Josep Gil Ribas*. El teorema de Gödel: recursivitat i indecidibilitat, *Josep Pla i Carrera*. De Königsberg a Göttingen: Hilbert i l'axiomatització de les matemàtiques, *Joan Roselló Moya*. Computerized monitoring and control system for ecopyrogenesis technological complex, *Yuriy P. Kondratenko, Oleksiy V.Kozlov*. Quelques réflexions sur les problèmes de l'Europe de l'avenir, *Michael Metzeltin*. Europa: la realidad de sus raíces, *Xabier Añoveros Trias de Bes*. Discurs Centenari 1914-2014, *Alfredo Rocafort Nicolau*. Economía-Sociedad-Derecho, *José Juan Pintó Ruiz*. Entrevista, *Jaime Gil Aluja*.

Edición impresa ISSN: 2339-997X, Edición electrónica: ISSN: 2385-345X
Depósito Legal: B 12510-2014, Págs. 404.

REVISTA 2 - Número 2/2014 *Monográfico Núm. 1*

I Acto Internacional: Global Decision Making.
2014: à la recherche d'un Humanisme renouvelé de El Greco à Nikos Kazantzakis, *Stavroula-Ina Piperaki*. The descent of the audit profession, *Stephen Zeff*. Making global lawyers: Legal Practice, Legal Education and the Paradox of Professional Distinctiveness, *David B. Wilkins*. La tecnología, detonante de un nuevo panorama universitario, *Lluís Vicent Safont*. La salida de la crisis: sinergias y aspectos positivos. Moderador: *Alfredo Rocafort Nicolau*. Ponentes: Burbujas, cracs y el comportamiento irracional de los inversores, *Oriol Amat Salas*. La economía española ante el hundimiento del sector generador de empleo, *Manuel Flores Caballero*. Tomando el pulso a la economía española: 2014, año de encrucijada, *José María Gay de Liébana Saludas*. Crisis económicas e indicadores: diagnosticar, prevenir y curar, *Montserrat Guillén i Estany*. Salidas a la crisis, *Jordi Martí Pidelaserra*. Superación de la crisis económica y mercado de trabajo: elementos dinamizadores, *José Luís Salido Banús*.

Indicadores de financiación para la gestión del transporte urbano: El fondo de comercio, El cuadro de mando integral: Una aplicación práctica para los servicios de atención domiciliaria, Competencias de los titulados en ADE: la opinión de los empleadores respecto a la

contabilidad financiera y la contabilidad de costes. Teoría de conjuntos clásica versus teoría de subconjuntos borrosos. Un ejemplo elemental comparativo. Un modelo unificado entre la media ponderada ordenada y la media ponderada. Predicting Credit Ratings Using a Robust Multi-criteria Approach.

Edición impresa ISSN: 2339-997X, Edición electrónica: ISSN: 2385-345X
Depósito Legal: B 12510-2014, Págs. 588.

REVISTA 3 - Número 3/2014

Taula rodona: Microorganismes i patrimoni. Preàmbulo, *Joaquim Gironella Coll*. L'arxiu Nacional de Catalunya i la conservació i restauració del patrimoni documental, *Josep Maria Sans Travé, Gemma Goikoechea i Foz*. El Centre de Restauració Béns Mobles de Catalunya (CRBMC) i les especialitats en conservació i restauració, *Àngels Solé i Gili*. La conservació del patrimoni històric davant l'agressió per causes biològiques, *Pere Rovira i Pons*. Problemática general de los microorganismos en el patrimonio y posibles efectos sobre la salud, *Maria dels Àngels Calvo Torras*. Beyond fiscal harmonisation, a common budgetary and taxation area in order to construct a European republic, *Joan-Francesc Pont Clemente*. El microcrédito. La financiación modesta, *Xabier Añoberos Trias de Bes*. Extracto de Stevia Rebaudiana. *Pere Costa Batllori*. Síndrome traumático del segmento posterior ocular, *Carlos Dante Heredia García*. Calculadora clínica del tiempo de doblaje del PSA de próstata, *Joaquim Gironella Coll, Montserrat Guillén i Estany*. Miguel Servet (1511-1553). Una indignació coherent, *Màrius Petit i Guinovart*. Liquidez y cotización respecto el Valor Actual Neto de los REITs Españoles (Las SOCIMI), *Juan María Soriano Llobera, Jaume Roig Hernando*. I Acte Internacional: Global decision making. Resum. Entrevista, *Professor Joaquim Barraquer Moner*.

Edición impresa ISSN: 2339-997X, Edición electrónica: ISSN: 2385-345X
Depósito Legal: B 12510-2014, Págs. 376

REVISTA 4 - Número 4/2014

Sessió Acadèmica: La simetria en la ciència i en l'univers. Introducció, evocació del Dr. Jaume Vallcorba Plana, *David Jou Mirabent i Pilar Bayer i Isant*. La matemàtica de les simetries, *Pilar Bayer i Isant*, l'Univers

i les simetries trencades de la física, *David Jou Mirabent*. Sessió Acadèmica: La financiación de las grandes empresas: el crédito sindicado y el crédito documentario. Los créditos sindicados, *Francisco Tusquets Trias de Bes*. El crédito documentario. Una operación financiera que sustituye a la confianza en la compraventa internacional, *Xabier Añoveros Trias de Bes*. Sessió Acadèmica: Vida i obra d'Arnau de Vilanova. Introducció, *Josep Gil i Ribas*. Arnau de Vilanova i la medicina medieval, *Sebastià Giralte*. El *Gladius Iugulans Thomatistas* d'Arnau de Vilanova: context i tesis escatològiques, *Jaume Mensa i Valls*. La calidad como estrategia para posicionamiento empresarial, *F. González Santoyo*, *B. Flores Romero* y *A.M. Gil Lafuente*. Etnografía de la cultura de una empresa, *Ángel Aguirre Baztán*. L'inconscient, femení i la ciència, *Miquel Bassols Puig*. Organización de la producción: una perspectiva histórica, *Joaquim Bautista Valhondo* y *Francisco Javier Llovera Sáez*. La quinoa (*Chenopodium quinoa*) i la importancia del seu valor nutricional, *Pere Costa Batllori*.

El Séptimo Arte, *Enrique Lecumberri Martí*. "Consolatio" pel Dr. Josep Casajuana i Gibert, *Rosmarie Cammany Dorr*, *Jaume Gil Aluja* i *Josep Joan Pintó Ruiz*. The development of double entry: An example of the International transfer of accounting technology, *Christopher Nobes*. Entrevista, *Dr. Josep Gil Ribas*.

Edición impresa ISSN: 2339-997X, Edición electrónica: ISSN: 2385-345X
Depósito Legal: B 12510-2014, Págs. 460

REVISTA 5 - Número 1/2015

Sessió Acadèmica: Salut, economia i societat. Presentació, *M. dels Àngels Calvo Torras*. Descripción y valoración crítica de los diferentes sistemas sanitarios en Europa, *Joaquim Gironella Coll*. Efectos económicos en el sistema público de salud del diagnóstico precoz de las enfermedades, *Ana María Gil Lafuente*. Estar sano y encontrarse bien: El reto, *Rosmarie Cammany Dorr*. What is the greatest obstacle to development? *Alba Rocafort Marco*. Aceleradores globales de la RSE: Una visión desde España, *Aldo Olcese Santoja*. Zoonosis transmitidas por mascotas. Importancia sanitaria y prevención, *M. dels Àngels Calvo Torras* y *Esteban Leonardo Arosemena Angulo*. Seguretat alimentària dels aliments d'origen animal. Legislació de la Unió Europea sobre la fabricació de pinsos, *Pere Costa Batllori*. Panacea encadenada: La farmacología alemana

bajo el III Reich y el resurgir de la Bioética, *Francisco López Muñoz*. Laicidad, religiones y paz en el espacio público. Hacia una conciencia global, *Francesc Torralba Roselló*. Inauguración del Ciclo Academia y Sociedad en el Reial Cercle Artístic de Barcelona. Entrevista, *Dr. José Juan Pintó Ruiz*.

Edición impresa ISSN: 2339-997X, Edición electrónica: ISSN: 2385-345X
Depósito Legal: B 12510-2014, Págs. 356

REVISTA 6 - Número 2/2015

Sessió Acadèmica: Subrogación forzosa del acreedor. Presentación, *José Juan Pintó*. La subrogación Forzosa del acreedor: Concepto, Naturaleza, Finalidad y Efectos, *Alfonso Hernández Moreno*. La utilización de la subrogación forzosa en la práctica: Aspectos relevantes y controvertidos, *Francisco Echevarría Summers*. Methods of Modeling, Identification and Prediction of Random Sequences Base on the Nonlinear Canonical Decomposition, *Igor P. Atamanyuk, Yuriy P. Kondratenko*. Rien n'est pardoné!. *Stravroula-Ina Piperaki*. Seguretat alimentària dels aliments d'origen animal. Legislació de la Unió Europea sobre la fabricació de pinsos II. Pinsos ecològics, *Pere Costa Batllori*. The relationship between gut microbiota and obesity, *Carlos González Núñez, M. de los Ángeles Torras*. Avidesa i fulgor dels ulls de Picasso, *David Jou Mirabent*. Problemática de la subcontratación en el sector de la edificación, *Francisco Javier Llovera Sáez, Francisco Benjamín Cobo Quesada y Miguel Llovera Ciriza*. Jornada Cambio Social y Reforma Constitucional, *Alfredo Rocafort Nicolau, Teresa Freixes Sanjuán, Marco Olivetti, Eva Maria Poptcheva, Josep Maria Castellà y José Juan Pintó Ruiz*. Inauguración del ciclo "Academia y Sociedad" en el Reial Cercle Artístic de Barcelona: Nuevas amenazas. El Yihadismo, *Jesús Alberto García Riesco*. Presentación libro "Eva en el Jardín de la Ciencia", *Trinidad Casas, Santiago Dexeus y Lola Ojeda*. "Consolatio" pel Dr. Jaume Vallcorba Plana, *Xabier Añoveros Trias de Bes, Ignasi Moreta, Armand Puig i Tàrrach*. Entrevista, *Dr. David Jou Mirabent*.

Edición impresa ISSN: 2339-997X, Edición electrónica: ISSN: 2385-345X
Depósito Legal: B 12510-2014, Págs. 400

REVISTA 7 - Número 3/2015 *Monográfico Núm.2*

II Acto Internacional: Congreso Internacional de investigación “Innovación y Desarrollo Regional”. Conferencia Inaugural: Lecciones de la crisis financiera para la política económica: austeridad, crecimiento y retos de futuro, *Aznar Alarcón, P., Gay de Liébana Saludas, J.M., y Rocafort Nicolau, A.*

Eje Temático 1. Gestión estratégica de las organizaciones: Diseño, operación y gestión de un modelo de negocio innovador, *Medina Elizondo, M. y Molina Morejón, M.* Matriz insumo producto como elemento de estrategia empresarial, *Towns Muñoz, J.A., y Tuda Rivas, R.* Valoración sobre la responsabilidad social de las empresas en la comarca lagunera, *De la Téjera Thomas, Y.E., Gutiérrez Castillo, O.W., Medina Elizondo, E., Martínez Cabrera, H., y Rodríguez Trejo, R.J.* Factores de competitividad relacionados con la internacionalización. Estudio en el estado de Coahuila, *González Flores. O., Armenteros Acosta, M del C., Canibe Cruz, F., Del Rio Ramírez, B.* La contextualización de los modelos gerenciales y la vinculación estratégica empresa-entorno, *Medina Elizondo, M., Gutiérrez Castillo, O., Jaramillo Rosales, M., Parres Frausto, A., García Rodríguez, G.A.* Gestión estratégica de las organizaciones. Los Estados Unidos de Europa, *Barquero Cabrero, J.D.* El análisis de la empresa a partir del Valor Añadido, *Martí Pidelaserra, J.* Factors influencing the decision to set up a REIT, *Roig Hernando, J., Soriano Llobera, J.M., García Cueto, J.I.*

Eje Temático 2: Gestión de la Innovación y desarrollo regional: Propuesta metodológica para la evaluación de ambientes de innovación empresariales. Aplicaciones en el estado de Hidalgo, México, *Gutiérrez Castillo, O.W., Guerrero Ramos, L.A., López Chavarría, S., y Parres Frausto, A.* Estrategias para el desarrollo de la competitividad del cultivo del melón en la comarca lagunera. *Espinoza Arellano, J de J., Ramírez Menchaca, A., Guerrero Ramos, L.A. y López Chavarría, S.* Redes de Innovación Cooperativa en la región lagunera. *Valdés Garza, M., Campos López, E., y Hernández Corichi, A.* Ley general de contabilidad gubernamental. Solución informática para municipios menores de veinticinco mil habitantes, *Leija Rodríguez, L.* La innovación en la empresa como estrategia para el desarrollo regional, *González Santoyo, F., Flores Romero, B., y Gil Lafuente, A.M.* Aplicación de la Gestión del conocimiento a la cadena de suministro de la construcción. La calidad un reto necesario, *Llovera Sáez, F.J., y Llovera Ciriza, M.*

Eje Temático 3. Gestión del capital humano y cultura organizacional: Influencia del capital humano y la cultura emprendedora en la innovación como factor de competitividad de las pyme

industriales, *Canibe Cruz, F., Ayala Ortiz, I., García Licea, G., Jaramillo Rosales, M., y Martínez Cabrera, H.* Retos de la formación de empresarios competitivos de la región lagunera, México. Competencias estratégicas gerenciales y su relación con el desempeño económico en el sector automotriz de Saltillo. *Hernández Barreras, D., Villanueva Armenteros, Y., Armenteros Acosta, M. del C., Montalvo Morales, J.A. Facio Licera, P.M., Gutiérrez Castillo, O.W., Aguilar Sánchez, S.J., Parres Frausto, A., del Valle Cuevas, V.* Competencias estratégicas gerenciales y su relación con el desempeño económico en el sector automotriz de Saltillo, *Hernández Barreras, D., Villanueva Armenteros, Y., Armenteros Acosta, M. del C., Montalvo Morales, J.A.* Identificación y diseño de competencias laborales en las áreas técnicas de la industria textil en México. *Vaquera Hernández, J., Molina Morejón, V.M., Espinoza Arellano, J. de J.* Self-Perception of Ethical Behaviour. The case of listed Spanish companies, *García López, M.J., Amat Salas, O., y Rocafort Nicolau, A.* Descripción y valoración Económico-Sanitaria de los diferentes sistemas sanitarios en el espacio europeo, y de las unidades de hospitalización domiciliaria en las comunidades autónomas de España, *Gironella Coll, J.* El derecho público en el Quijote. Derecho de gentes y derecho político, *Añoveros Trias de Bes, X.*

Edición impresa ISSN: 2339-997X, Edición electrónica: ISSN: 2385-345X
Depósito Legal: B 12510-2014, Págs. 558

REVISTA 8 - Número 4/2015

Sessió Acadèmica: l'Aigua, una visió interdisciplinària. Presentació, *M. dels Àngels Calvo Torres*. El agua: Características diferenciales y su relación con los ecosistemas, *M. dels Àngels Calvo Torres*. L'Aigua en l'origen i en el manteniment de la vida, *Pere Costa Batllori*. Planeta oceàno, pasado, presente y futuro desde una visión particular. Proyecto AQVAM. Aportación sobre el debate del agua. Fausto García Hegardt. Sesión Académica: Ingeniería y música. Presentación, *Eugenio Oñate Ibáñez de Navarra*. Las comunicaciones móviles. Presente y futuro, *Ramon Agustí*. Sessió Acadèmica: Debat sobre la religió civil. Presentació, *Francesc Torralba Roselló*. La religió verdadera, *Josep Gil Ribas*. La religión civil, Ángel Aguirre *Baztán*, La religión en la que todos los hombres están de acuerdo, *Joan-Francesc Pont Clemente*. Aportació al debat sobre la religió, *Josep Gil Ribas*. El camino hacia la libertad: el legado napoleónico en la independencia de México, *Enrique Sada Sandoval*.

Los ungüentos de brujas y filtros de amor en las novelas cervantinas y el papel de Dioscórides de Andrés Laguna, *Francisco López Muñoz y Francisco Pérez Fernández*. La lingüística como economía de la lengua. *Michael Metzeltin*. Situación de la radioterapia entre las ciencias, *Santiago Ripol Girona*. Conferencia “Las Fuerzas Armadas y el Ejército de Tierra en la España de hoy”, *Teniente General Ricardo Álvarez-Espejo García*. Entrevista, *Dr. Eugenio Oñate Ibáñez de Navarra*.

Edición impresa ISSN: 2339-997X, Edición electrónica: ISSN: 2385-345X
Depósito Legal: B 12510-2014, Págs. 410

REVISTA 9 - Número 1/2016

Sessió Acadèmica: Unitats canines d'odorologia. Usos actuals i noves perspectives, *M. dels Àngels Calvo i Lluís Pons Anglada*. La odisea de la voz. La voz y la ópera. Aspectos médico-artísticos. *Pedro Clarós, Marcel Gorgori*. Sessió Acadèmica: La bioeconomía, nou paradigma de la ciència. Presentación, *M. dels Àngels Calvo*, liEconomía ecológica: per una economía que faci les paus amb el planeta, *Jordi Roca*. Capital natural versus desarrollo sostenible, *Miquel Ventura*, Sesión Académicas Multidisciplinaria: Accidente nuclear de Chernóbil. El accidente de la central nuclear de Chernóbil. Controversias sobre los efectos sobre la salud 30 años después, *Albert Biete*. Los efectos sobre el medio animal, vegetal y microbiano, *M. dels Àngels Calvo*, El cost econòmic de l'accident de Txernòbil: una aproximació, *Oriol Amat*. La visión del ingeniero en el accidente y actuaciones reparativas posteriores, *Joan Olivé*. Chernóbil y Fukushima: La construcción diferencial mediática de una misma realidad, *Rosmarie Cammany*. El virreinato de la Nueva España y la Bancarrota del Imperio Español, *Enrique Sada Sandoval*. Mistakes and dysfunctions of “IRR” an alternative instrument “FYR”, *Alfonso M. Rodríguez*. El derecho y la justicia en la obra de Cervantes, *Xabier Añoveros Trias de Bes*. Arquitectura motivacional para hacer empresa familiar multigeneracional, *Miguel Angel Gallo*. La vida de Juan II de Aragón (1398-1479) tras la operación de sus cataratas, *Josep M. Simon*. PV Solar Investors Versus the kingdom of Spain: First state victory, at least 27 more rounds to go, *Juan M. Soriano y José Ignacio Cueto*. Entrevista, Dra. M. dels Àngels Calvo Torras.

Edición impresa ISSN: 2339-997X, Edición electrónica ISSN 2385-345X
Depósito legal: B 12510-2014 Págs.418

REVISTA 10 - NÚMERO 2/2016 *Homenajes Núm. 1*

Presentación a cargo del Académico Numerario Excmo. Sr. Dr. Joan-Francesc Pont Clemente, Discurso de ingreso de la Académica de Honor Excm. Sra. Dra. Rosalía Arteaga Serrano. Trabajo aportado por la nueva Académica de Honor: *Jerónimo y los otros Jerónimos*. Presentación a cargo del Académico Numerario Excmo. Sr. Dr. Pedro Clarós Blanch. Discurso de ingreso de la Académica de Honor Excm. Sra. Dra. Leslie C. Griffith. Trabajos aportados por la nueva Académica de Honor: *Reorganization of sleep by temperatura in Drosophila requires light, the homeostat, and the circadian clock, A single pair of neurons links sleep to memory consolidation in Drosophila melanogaster, Short Neuropeptide F Is a Sleep-Promoting Inhibitory Modulator*. Presentación a cargo del Académico Numerario Excmo. Sr. Dr. Josep-Ignasi Saranyana Closa. Discurso de ingreso del Académico de Honor Excmo. Sr. Dr. Ernesto Kahan. Trabajo aportado por el nuevo Académico de Honor: *Genocidio*. Presentación a cargo del Académico Numerario Excmo. Sr. Dr. Juan Francisco Corona Ramon. Presentación del Académico de Honor Excmo. Sr. Dr. Eric Maskin. Trabajos aportados por el nuevo Académico de Honor: *Nash equilibrium and welfare optimality, The Folk theorem in repeated games with discounting or with incomplete information. Credit and efficiency in centralized and decentralized economies*.

Edición impresa ISSN: 2339-997X, Edición electrónica ISSN 2385-345X
Depósito legal: B 12510-2014 Págs.384

El Prof. D. José Luis Salido Banús, es Doctor en Derecho por la Universidad de Barcelona.

Ha compatibilizado su actividad académica e investigadora en la Universidad de Barcelona como Profesor Titular de Derecho del Trabajo y de la Seguridad Social con el ejercicio profesional como abogado. Fue durante dieciocho años Director de Relaciones Laborales de Foment del Treball y diez años Socio del bufete Garrigues. También dedicó tres años de su vida profesional a ejercer como Juez sustituto en diferentes Juzgados de Barcelona.

Su amplia obra científica se inicia en 1987 siendo autor de cuatro libros sobre su especialidad y co-autor de más de veinte. Entre estos últimos cabe destacar “El impacto de la gran crisis sobre el Derecho del Trabajo y de la Seguridad Social. Su incidencia en España, Europa y Brasil 2008-2014” (Barcelona 2014) y “La responsabilidad Social en las pequeñas y medianas empresas. Autonomía y Heteronomía en la responsabilidad social de la Empresa” (Granada 2012). Es autor de más de cincuenta artículos publicados en diferentes revistas especializadas.

Su actividad profesional dedicada preferentemente al mundo empresarial, le ha permitido ocupar cargos representativos, entre otros, como Miembro Titular del Comité para la libre circulación de trabajadores de la Comisión Europea (UE). Miembro del Consejo General del Instituto Nacional de Seguridad e Higiene en el Trabajo. Consejero del Consell de Treball Económic i Social de la Generalitat de Catalunya. Formó parte igualmente de la Comisión de Relaciones Laborales de la Confederación Española de Organizaciones Empresariales (CEOE).

“Amb la Filosofia (amor pel coneixement) cerquem la veritat. Amb l'amor per la bellesa (Filocalia) què cerquem?”

Jordi Martí Pidelaserra

1914 - 2014

Col·lecció Reial Acadèmia Europea de Doctors

**Generalitat
de Catalunya**

